ISSN 1977-0626

Úřední věstník Evropské unie

L 172



České vydání

Právní předpisy

Svazek 55

30. června 2012

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 529/2012 ze dne 13. června 2012, kterým se zrušuje nařízení Rady (ES) č. 1342/2007 o správě určitých omezení dovozu některých výrobků z oceli z Ruské federace** 1

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 530/2012 ze dne 13. června 2012 o urychleném zavádění požadavků dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u ropných tankerů s jednoduchým trupem** 3

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii** [1] 10

Cena: 3 EUR

[1] Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 529/2012

ze dne 13. června 2012,

kterým se zrušuje nařízení Rady (ES) č. 1342/2007 o správě určitých omezení dovozu některých výrobků z oceli z Ruské federace

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dohoda o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Ruskou federací na straně druhé ([2]) (dále jen „dohoda o partnerství a spolupráci“), vstoupila v platnost dnem 1. prosince 1997.

(2) Podle čl. 21 odst. 1 dohody o partnerství a spolupráci se obchod s některými výrobky z oceli řídí hlavou III uvedené dohody, s výjimkou jejího článku 15, a ustanoveními dohody o množstevních ujednáních.

(3) Dne 26. října 2007 uzavřely Evropské společenství a vláda Ruské federace Dohodu o obchodu s některými výrobky z oceli ([3]) (dále jen „dohoda“).

(4) Dne 22. října 2007 přijala Rada za účelem provedení dohody nařízení (ES) č. 1342/2007 ([4]).

(5) V dohodě se stanoví, že v případě, že Ruská federace přistoupí ke Světové obchodní organizaci před skončením platnosti dohody, končí dnem přistoupení její platnost a k témuž dni se zruší množstevní limity.

(6) Ke dni, k němuž Ruská federace přistoupí ke Světové obchodní organizaci, se nařízení k provedení dohody stane bezpředmětným. Nařízení (ES) č. 1342/2007 by proto mělo být zrušeno s účinkem od uvedeného dne,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1342/2007 se zrušuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. května 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. května 2012.

([2]) Úř. věst. L 327, 28.11.1997, s. 3.

([3]) Úř. věst. L 300, 17.11.2007, s. 52.

([4]) Úř. věst. L 300, 17.11.2007, s. 1.

Nabývá účinku dnem přistoupení Ruské federace ke Světové obchodní organizaci. V tomto ohledu Komise zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, v němž upřesní tento den.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 13. června 2012.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	N. WAMMEN

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 530/2012

ze dne 13. června 2012

o urychleném zavádění požadavků dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u ropných tankerů s jednoduchým trupem

(přepracované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 417/2002 ze dne 18. února 2002 o urychleném zavádění požadavků dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u ropných tankerů s jednoduchým trupem ([3]) bylo několikrát podstatně změněno ([4]). Vzhledem k tomu, že jsou nezbytné další změny, uvedené nařízení by mělo být z důvodu přehlednosti přepracováno.

(2) V rámci společné dopravní politiky by měla být v námořní dopravě přijata opatření ke zvýšení bezpečnosti a zabránění znečišťování.

(3) Unie je vážně znepokojena nehodami v lodní dopravě týkajícími se ropných tankerů a s tím spojeného znečištění pobřeží, poškozování jeho fauny a flóry a taktéž ostatních mořských zdrojů.

(4) Komise ve svém sdělení o společné politice bezpečnosti na moři zdůraznila požadavek mimořádné Rady pro životní prostředí a dopravu ze dne 25. ledna 1993 podporovat akce Mezinárodní námořní organizace (IMO) pro snížení bezpečnostního rozdílu mezi novými a stávajícími loděmi zdokonalením nebo vyřazením stávajících lodí.

(5) Rada usnesením ze dne 8. června 1993 o společné politice bezpečnosti na moři ([5]) plně podpořila cíle sdělení Komise.

(6) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 11. března 1994 o společné politice bezpečnosti na moři ([6]) uvítal sdělení Komise a vyzval zejména k akci ke zdokonalení norem bezpečnosti tankerů.

(7) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 20. ledna 2000 o ropné skvrně vzniklé v důsledku havárie tankeru Erika ([7]) uvítal úsilí Komise uspíšit datum, do kdy ropné tankery budou muset mít konstrukci s dvojitým trupem.

(8) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 21. listopadu 2002 o ztroskotání ropného tankeru Prestige při pobřeží Galicie ([8]) vyzval k přísnějším opatřením, která by mohla vstoupit v platnost rychleji, a konstatoval, že tato nová pohroma opět zdůraznila potřebu účinné akce na mezinárodní úrovni a na úrovni Unie s cílem podstatného zlepšení námořní bezpečnosti.

(9) V Mezinárodní úmluvě o zabránění znečišťování z lodí z roku 1973 a v protokolu z roku 1978 týkajícího se této úmluvy (dále jen „MARPOL 73/78“) stanovila IMO s cílem zabránit znečišťování mezinárodně dohodnutá pravidla týkající se konstrukce a provozu ropných tankerů. Všechny členské státy jsou smluvními stranami MARPOL 73/78.

(10) Podle článku 3.3 MARPOL 73/78 se uvedená úmluva nevztahuje na válečné lodě, pomocná válečná plavidla ani jiné lodě vlastněné nebo provozované státem a používané pouze pro vládní a neobchodní účely.

([1]) Úř. věst. C 43, 15.2.2012, s. 98.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. května 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. června 2012.
([3]) Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 1.
([4]) Viz příloha I.
([5]) Úř. věst. C 271, 7.10.1993, s. 1.
([6]) Úř. věst. C 91, 28.3.1994, s. 301.
([7]) Úř. věst. C 304, 24.10.2000, s. 198.
([8]) Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 415.

(11) Porovnání stáří tankerů a statistiky nehod prokazuje rostoucí počet nehod starších lodí. Mezinárodně bylo dohodnuto, že přijetí novel MARPOL 73/78 z roku 1992, které vyžadují uplatňování požadavků dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u stávajících ropných tankerů s jednoduchým trupem, jakmile dosáhnou určitého stáří, zajistí u těchto ropných tankerů vyšší stupeň ochrany proti nepředvídatelnému znečištění ropou v případě srážky nebo ztroskotání.

(12) Je v zájmu Unie, aby s cílem snížit nebezpečí náhodného znečištění v evropských vodách byla přijata opatření zajišťující, že ropné tankery vplouvající do přístavů a příbřežních terminálů nebo kotvící v oblastech, které jsou pod pravomocí členských států, a ropné tankery plující pod vlajkou členských států dodržují pravidlo 20 přílohy I MARPOL 73/78 revidované v roce 2004 rezolucí MEPC 117(52) přijatou Výborem pro ochranu mořského prostředí IMO (MEPC).

(13) Rezoluce MEPC 114(50), která byla přijata dne 4. prosince 2003, zavedla do přílohy I MARPOL 73/78 o předcházení znečištění ropou z ropných tankerů přepravujících těžké ropné produkty (TRP) nové pravidlo 21, které zakazuje přepravu TRP v ropných tankerech s jednoduchým trupem. Odstavce 5, 6 a 7 pravidla 21 stanoví možnost udělit výjimky z uplatňování některých ustanovení uvedeného pravidla. Prohlášení italského předsednictví Evropské rady jménem Evropské unie, zaznamenané v úřední zprávě MEPC z jeho 50. zasedání (MEPC 50/3), vyjadřuje politický závazek tyto výjimky nevyužívat.

(14) Změny MARPOL 73/78 přijaté IMO dne 6. března 1992 vstoupily v platnost dne 6. července 1993. S cílem zabránit znečištění ropou v případě srážky nebo ztroskotání tato opatření nařizují, aby ropné tankery dodané dne 6. července 1996 nebo později měly dvojitý trup nebo splňovaly rovnocenné konstrukční požadavky. V rámci těchto změn vstoupil dnem 6. července 1995 v platnost systém vyřazování ropných tankerů s jednoduchým trupem dodaných před tímto datem, který požaduje, aby ropné tankery dodané před 1. červencem 1982 vyhovovaly požadavkům dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce nejpozději do 25 let a v některých případech do 30 let ode dne jejich dodání. Takovým stávajícím ropným tankerům s jednoduchým trupem nebude povolen provoz po roce 2005 a v některých případech po roce 2012, nebudou-li vyhovovat požadavkům dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce stanoveným v pravidle 19 přílohy I MARPOL 73/78. Tato lhůta uplyne nejpozději v roce 2026 pro stávající ropné tankery s jednoduchým trupem dodané po 1. červnu 1982 nebo pro ty, které byly dodány před 1. červnem 1982 a byly přestavěny v souladu s požadavky MARPOL 73/78, pokud jde o oddělené balastové tanky a jejich chráněné umístění.

(15) Důležité změny pravidla 20 přílohy I MARPOL 73/78 byly přijaty dne 27. dubna 2001 na 46. zasedání MEPC rezolucí MEPC 95(46) a 4. prosince 2003 rezolucí MEPC 111(50), kterou byl zaveden nový systém urychleného vyřazování ropných tankerů s jednoduchým trupem. Nové lhůty, ve kterých musí ropné tankery vyhovět pravidlu 19 přílohy I MARPOL 73/78, závisí na rozměru a stáří lodě. Proto jsou ropné tankery rozděleny v tomto systému do tří kategorií podle jejich prostornosti, konstrukce a stáří. Všechny tyto kategorie včetně nejnižší kategorie 3 jsou důležité pro obchod uvnitř Unie.

(16) Termín, do kterého musí být ropný tanker s jednoduchým trupem vyřazen, je výroční den dodání lodě podle časového rozpisu začínajícího v roce 2003 do roku 2005 pro ropné tankery kategorie 1 a do roku 2010 pro ropné tankery kategorií 2 a 3.

(17) Pravidlo 20 přílohy I MARPOL 73/78 zavádí nový požadavek, aby ropné tankery s jednoduchým trupem směly být nadále provozovány, pouze vyhoví-li systému hodnocení stavu (CAS), který přijala dne 27. dubna 2001 rezolucí MEPC 94(46) ve znění rezoluce MEPC 99(48) ze dne 11. října 2002 a rezoluce MEPC 112(50) ze dne 4. prosince 2003. CAS ukládá správě státu vlajky povinnost vydat prohlášení o shodě a účastnit se práce na posuzování CAS. CAS je určen k odhalení konstrukčních slabin stárnoucích ropných tankerů a měl by být uplatňován na všechny ropné tankery starší než 15 let.

(18) Pravidlo 20.5 přílohy I MARPOL 73/78 umožňuje výjimku pro ropné tankery kategorií 2 a 3, aby za určitých podmínek mohly být provozovány i po uplynutí lhůty pro jejich vyřazení. Pravidlo 20.8.2 uvedené přílohy dává smluvním stranám MARPOL 73/78 právo, aby byl ropným tankerům, kterým byl povolen provoz podle této výjimky, odmítnut vstup do přístavů nebo příbřežních terminálů, které jsou pod jejich pravomocí. Členské státy prohlásily svůj úmysl toto právo využívat. Jakékoli rozhodnutí odvolat se na toto právo by mělo být sděleno IMO.

(19) Je důležité zajistit, aby ustanovení tohoto nařízení nevedla k ohrožení bezpečnosti posádky nebo ropných tankerů při hledání bezpečného přístavu nebo útočiště.

(20) V zájmu umožnit dokům v členských státech opravit ropné tankery s jednoduchým trupem mohou členské státy učinit výjimku a umožnit těmto plavidlům vstup do svých přístavů za předpokladu, že nepřepravují žádný náklad.

(21) Je velmi nepravděpodobné, že by IMO pozměnila obsah příslušných pravidel v MARPOL 73/78 a rezolucí MEPC 111(50) a 94(46) přijatých MEPC, na něž se v tomto nařízení odkazuje. Avšak nepodstatné změny, jako je přečíslování, by v těchto textech mohly být provedeny. Za účelem zachování aktuálnosti tohoto nařízení ve vztahu k nejnovějšímu vývoji v příslušném mezinárodním právu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie pouze ve vztahu k takovým změnám. pokud nerozšiřují oblast působnosti tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání

aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel

Účelem tohoto nařízení je zavedení systému urychleného uplatňování konstrukčních požadavků MARPOL 73/78 definovaných v článku 3 tohoto nařízení a týkajících se dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u ropných tankerů s jednoduchým trupem a zákaz přepravy těžkých ropných produktů v ropných tankerech s jednoduchým trupem do přístavů nebo z přístavů členských států.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na ropné tankery o nosnosti 5 000 tun a více:

a) které plují pod vlajkou členského státu;

b) které bez ohledu na vlajku, pod kterou plují, vplouvají do přístavu nebo příbřežního terminálu pod pravomocí členského státu nebo tento přístav nebo příbřežní terminál opouštějí nebo kotví v oblasti pod pravomocí členského státu.

Pro účely čl. 4 odst. 3 se toto nařízení použije pro ropné tankery o nosnosti 600 tun a více.

2. Toto nařízení se nevztahuje na žádnou válečnou loď, pomocné válečné plavidlo ani jinou loď vlastněnou nebo provozovanou státem, pokud je užívána pouze pro vládní nebo neobchodní účely. Členské státy se snaží, je-li to rozumné a možné, dodržovat toto nařízení pro lodě uvedené v tomto odstavci.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí následující definice:

1) „MARPOL 73/78“ se rozumí Mezinárodní úmluva o zabránění znečištění z lodí z roku 1973, pozměněná protokolem z roku 1978 k uvedené úmluvě, v platném znění;

2) „ropným tankerem“ se rozumí ropný tanker definovaný v pravidle 1.5 přílohy I MARPOL 73/78;

3) „nosností“ se rozumí nosnost podle definice v pravidle 1.23 přílohy I MARPOL 73/78;

4) „ropným tankerem kategorie 1“ se rozumí ropný tanker o nosnosti nejméně 20 000 tun přepravující jako náklad surovou ropu, topný olej, těžkou motorovou naftu nebo mazací olej nebo ropný tanker o nosnosti nejméně 30 000 tun přepravující jiné než výše uvedené uhlovodíky, který nesplňuje požadavky uvedené v pravidlech 18.1 až 18.9, 18.12 až 18.15, 30.4, 33.1, 33.2, 33.3, 35.1, 35.2 a 35.3 přílohy I MARPOL 73/78;

5) „ropným tankerem kategorie 2“ se rozumí ropný tanker o nosnosti nejméně 20 000 tun přepravující jako náklad surovou ropu, topný olej, těžkou motorovou naftu nebo mazací olej nebo ropný tanker o nosnosti nejméně 30 000 tun přepravující jiné než výše uvedené uhlovodíky, který splňuje požadavky uvedené v pravidlech 18.1 až 18.9, 18.12 až 18.15, 30.4, 33.1, 33.2, 33.3, 35.1, 35.2 a 35.3 přílohy I MARPOL 73/78 a je vybaven oddělenými bezpečně umístěnými zátěžovými nádržemi (SBT/PL);

6) „ropným tankerem kategorie 3“ se rozumí ropný tanker o nosnosti nejméně 5 000 tun, avšak nižší, než je uvedeno v bodech 4 a 5;

7) „ropným tankerem s jednoduchým trupem“ se rozumí ropný tanker nesplňující požadavky dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce podle pravidel 19 a 28.6 přílohy I MARPOL 73/78;

8) „ropným tankerem s dvojitým trupem“ se rozumí:

a) ropný tanker o nosnosti nejméně 5 000 tun, který splňuje požadavky dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce podle pravidel 19 až 28.6 přílohy I MARPOL 73/78 nebo požadavky pravidla 20.1.3 přílohy I MARPOL 73/78, nebo

b) ropný tanker o nosnosti nejméně 600 tun, ale nižší než 5 000 tun, vybavený nádržemi či prostorem s dvojitým dnem v souladu s pravidlem 19.6.1 přílohy I MARPOL 73/78 a křídlovými nádržemi nebo prostory umístěnými v souladu s pravidlem 19.3.1 a v souladu s požadavkem vzdálenosti w, jak je uvedena v pravidle 19.6.2 přílohy I MARPOL 73/78;

9) „stářím“ se rozumí stáří lodě vyjádřené v počtu roků po dni jejího dodání;

10) „těžkou motorovou naftou“ se rozumí motorová nafta podle definice v pravidle 20 přílohy I MARPOL 73/78;

11) „topným olejem“ se rozumí těžké destiláty nebo zbytky ze surové ropy nebo směsi těchto produktů podle definice v pravidle 20 přílohy I MARPOL 73/78;

12) „těžkými ropnými produkty“ se rozumí:

a) surové ropné produkty o hustotě vyšší než 900 kg/m^3 při teplotě 15 °C (odpovídá stupni API nižšímu než 25,7);

b) ropné produkty jiné než surové ropné produkty, o hustotě vyšší než 900 kg/m^3 při teplotě 15 °C nebo o kinematické viskositě vyšší než 180 mm^2/s při teplotě 50 °C (odpovídá kinematické viskositě vyšší než 180 cSt);

c) asfalt a dehet a jejich emulze.

Článek 4

Soulad s požadavky dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u ropných tankerů s jednoduchým trupem

1. Žádnému ropnému tankeru nesmí být povolena plavba pod vlajkou členského státu, ani nesmí být žádnému ropnému tankeru bez ohledu na vlajku, pod kterou pluje, povoleno vplout do přístavů nebo příbřežních terminálů, které jsou pod pravomocí členského státu, není-li tento ropný tanker ropným tankerem s dvojitým trupem.

2. Odchylně od odstavce 1 smějí být ropné tankery kategorie 2 nebo 3, které jsou po celé délce nádrže vybaveny dvojitými dny nebo dvojitým plátováním neužívaným pro přepravu ropy nebo jsou po celé délce nádrže vybaveny prostory s dvojitým trupem neužívanými pro přepravu ropy, ale které nevyhovují podmínkám pro vynětí z pravidla 20.1.3 přílohy I MARPOL 73/78, nadále provozovány, avšak nikoliv po uplynutí výročí dne dodání lodě v roce 2015 nebo po dni, kdy loď dosáhne stáří 25 let od dne svého dodání, podle toho, co nastane dříve.

3. Ropným tankerům přepravujícím těžké ropné produkty je plavba pod vlajkou členského státu povolena pouze tehdy, mají-li dvojitý trup.

Ropné tankery přepravující těžké ropné produkty, bez ohledu na vlajku, pod kterou plují, nesmějí vplout do přístavů či příbřežních terminálů ani je opustit ani kotvit v oblastech, na které se vztahuje pravomoc členského státu, nemají-li dvojitý trup.

4. Ropné tankery provozované výlučně v přístavech a ve vnitrozemské plavbě mohou být vyňaty z odstavce 3 za předpokladu, že jsou řádně schváleny podle právních předpisů pro vnitrozemskou vodní dopravu.

Článek 5

Soulad se systémem hodnocení stavu

Bez ohledu na vlajku, pod kterou pluje, není povoleno ropnému tankeru staršímu více než 15 let vplout do přístavů nebo příbřežních terminálů pod pravomocí členského státu nebo tyto přístavy nebo příbřežní terminály opustit nebo zakotvit v oblastech pod pravomocí členského státu, pokud tento tanker nevyhovuje systému hodnocení stavu uvedenému v článku 6.

Článek 6

Systém hodnocení stavu

Pro účely článku 5 se použije systém hodnocení stavu přijatý rezolucí MEPC 94(46) ze dne 27. dubna 2001, ve znění rezoluce MEPC 99(48) ze dne 11. října 2002 a rezolucí MEPC 112(50) ze dne 4. prosince 2003.

Článek 7

Konečný termín

Po uplynutí výročí dne dodání lodě v roce 2015 není nadále povoleno:

a) aby byly ropné tankery kategorie 2 a 3 plující pod vlajkou členského státu nadále provozovány, v souladu s pravidlem 20.5 přílohy I MARPOL 73/78;

b) aby ostatní ropné tankery kategorií 2 a 3, bez ohledu na skutečnost, že nadále plují pod vlajkou třetího státu v souladu s pravidlem 20.5 přílohy I MARPOL 73/78, vplouvaly do přístavů nebo příbřežních terminálů, které jsou pod pravomocí členského státu.

Článek 8

Výjimky pro lodě v nesnázích nebo pro lodě, které mají být opravovány

Odchylně od článků 4, 5 a 7 může příslušný orgán členského státu s výhradou vnitrostátních předpisů za mimořádných okolností povolit jednotlivé lodi vplout do přístavu nebo příbřežního terminálu, které jsou pod pravomocí uvedeného členského státu, nebo opustit tento přístav nebo příbřežní terminál nebo zakotvit v oblasti pod pravomocí uvedeného členského státu, pokud:

a) je ropný tanker v nesnázích a hledá místo pro útočiště;

b) ropný tanker bez nákladu směřuje do přístavu, kde bude opravován.

Článek 9

Oznámení pro IMO

1. Každý členský stát uvědomí IMO o svém rozhodnutí, aby ropným tankerům provozovaným v souladu s pravidlem 20.5 přílohy I MARPOL 73/78 bylo v souladu s článkem 7 tohoto pravidla a na základě pravidla 20.8.2 přílohy I MARPOL 73/78 odepřeno vplout do přístavů nebo příbřežních terminálů, které jsou pod jeho pravomocí.

2. Každý členský stát uvědomí IMO, jestliže na základě pravidla 20.8.1 přílohy I MARPOL 73/78 povolí, pozastaví, zruší nebo odepře provoz ropnému tankeru kategorie 1 nebo 2 oprávněnému v souladu s článkem 5 tohoto nařízení plout pod jeho vlajkou.

Článek 10

Postup provádění změn

1. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 11, jejichž účelem je, aby odkazy v tomto nařízení týkající se nepodstatných změn, jako je přečíslování, které přijala IMO, byly uvedeny do souladu s pravidly přílohy I MARPOL 73/78, s rezolucí MEPC 111(50) a rezolucí MEPC 94(46) ve znění rezoluce MEPC 99(48) a rezoluce MEPC 112(50), avšak bez rozšiřování oblasti působnosti tohoto nařízení.

2. Změny MARPOL 73/78 mohou být vyjmuty z oblasti působnosti tohoto nařízení na základě článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) a kterým se mění nařízení o námořní bezpečnosti a zabránění znečištění z lodí [1].

Článek 11

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 10 odst. 1 je svěřena Komisi na období pěti let od 20. července 2012. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 10 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 10 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 12

Zrušení

Nařízení (ES) č. 417/2002 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 13. června 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

[1] Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1.

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

(uvedených v článku 12)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 417/2002 (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 1).	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2099/2002 (Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1).	Pouze článek 11
Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1726/2003 (Úř. věst. L 249, 1.10.2003, s. 1).	
Nařízení Komise (ES) č. 2172/2004 (Úř. věst. L 371, 18.12.2004, s. 26).	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 457/2007 (Úř. věst. L 113, 30.4.2007, s. 1).	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 219/2009 (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109).	Pouze bod 7.4 přílohy
Nařízení Komise (ES) č. 1163/2009 (Úř. věst. L 314, 1.12.2009, s. 13).	

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 417/2002	Toto nařízení
Článek 1	*Článek 1*
Čl. 2 odst. 1 úvodní slova	Čl. 2 odst. 1 úvodní slova
Čl. 2 odst. 1 první pododstavec první odrážka	Čl. 2 odst. 1 první pododstavec písm. b)
Čl. 2 odst. 1 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 2 odst. 1 první pododstavec písm. a)
Čl. 2 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 2 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
Článek 3	*Článek 3*
Čl. 4 odst. 1 úvodní slova	Čl. 4 odst. 1
Čl. 4 odst. 1 písm. a)	—
Čl. 4 odst. 1 písm. b)	—
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 2
Čl. 4 odst. 3	Čl. 4 odst. 3
Čl. 4 odst. 4	Čl. 4 odst. 4
Čl. 4 odst. 5	—
Čl. 4 odst. 6	—
Článek 5	*Článek 5*
Článek 6	*Článek 6*
Čl. 7 úvodní slova	Čl. 7 úvodní slova
Čl. 7 první odrážka	Čl. 7 písm. a)
Čl. 7 druhá odrážka	Čl. 7 písm. b)
Čl. 7 závěrečná slova	Čl. 7 úvodní slova
Čl. 8 odst. 1 návětí	Čl. 8 návětí
Čl. 8 odst. 1 první odrážka	Čl. 8 písm. a)
Čl. 8 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 8 písm. b)
Čl. 8 odst. 2	—
Čl. 9 odst. 1	—
Čl. 9 odst. 2	Čl. 9 odst. 1
Čl. 9 odst. 3	Čl. 9 odst. 2
Článek 10	—
Článek 11	*Článek 10*
—	*Článek 11*
—	
—	
Článek 12	Čl. 12 první pododstavec
—	Čl. 12 druhý pododstavec
Článek 13	*Článek 13*
—	Příloha I
—	Příloha II

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 531/2012

ze dne 13. června 2012

o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích ve Společenství ([3]) bylo podstatně změněno ([4]). Vzhledem k tomu, že je třeba přijmout další změny, by uvedené nařízení mělo být z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti přepracováno.

(2) Cíl snížení rozdílu mezi vnitrostátními a roamingovými tarify, který je obsažen ve srovnávacím rámci Komise na roky 2011–2015, schváleném skupinou na vysoké úrovni i2010 v listopadu roku 2009 a obsaženém ve sdělení Komise nazvaném „Digitální agenda pro Evropu“, by měl zůstat cílem i tohoto nařízení. Zamýšlený oddělený prodej roamingových služeb a vnitrostátních služeb by měl posílit hospodářskou soutěž, a snížit tak ceny pro zákazníky a vytvořit vnitřní trh roamingových služeb v Unii, v jehož rámci nebudou existovat podstatné rozdíly mezi vnitrostátními a roamingovými tarify. Roamingové služby na území Unie mohou stimulovat rozvoj vnitřního trhu telekomunikačních služeb v Unii.

(3) Nelze hovořit o vnitřním trhu telekomunikačních služeb, jestliže existují výrazné rozdíly mezi vnitrostátními cenami a cenami za roaming. Konečným cílem by proto mělo být odstranění rozdílu mezi vnitrostátními cenami a cenami za roaming, a tím vytvoření vnitřního trhu mobilních komunikačních služeb.

(4) Vysoká úroveň cen roamingových hlasových, SMS a datových služeb, které platí uživatelé veřejných mobilních komunikačních sítí, jako jsou studenti, osoby na služebních cestách a turisté, je překážkou pro používání jejich mobilních zařízení při cestování v zahraničí v rámci Unie, a pro spotřebitele, vnitrostátní regulační orgány a orgány Unie je tato vysoká úroveň cen znepokojující otázkou představující významnou překážku pro vnitřní trh. Přemrštěně vysoké maloobchodní ceny vznikají v důsledku vysokých velkoobchodních cen účtovaných operátorem hostitelské zahraniční sítě a v mnoha případech rovněž v důsledku vysokých maloobchodních přirážek účtovaných operátorem domovské sítě zákazníka. V důsledku nedostatečné hospodářské soutěže se snižování velkoobchodních cen často nepromítá do cen účtovaných maloobchodnímu zákazníkovi. Ačkoli někteří operátoři nedávno zavedli tarifní programy, které zákazníkům nabízejí příznivější podmínky a o něco málo nižší ceny, stále existují důkazy, že mezi náklady a cenami není zdaleka takový vztah, jaký by převládal na trzích s rozvinutou hospodářskou soutěží.

(5) Vysoké ceny za roaming představují překážku pro úsilí Unie rozvinout se ve znalostní ekonomiku a pro uskutečnění vnitřního trhu čítajícího 500 milionů spotřebitelů. Mobilní přenos dat je usnadněn přidělením dostatečného rádiového spektra, aby spotřebitelé a podniky mohly využívat hlasových, SMS a datových služeb kdekoli v Unii. Včasným zajištěním přidělení dostatečného a vhodného spektra na podporu cílů politiky Unie a co nejlepšího uspokojení rostoucí poptávky po bezdrátovém přenosu dat položí první víceletý program politiky rádiového spektra, který byl zaveden rozhodnutím č. 243/2012/EU ([5]), základy pro rozvoj, který Unii umožní zaujmout celosvětově vedoucí postavení, pokud jde o rychlost širokopásmového připojení, mobilitu, pokrytí a kapacitu, a usnadnit tak vznik nových obchodních modelů a technologií a přispět k omezení strukturálních problémů v oblasti roamingu na velkoobchodní úrovni.

([1]) Úř. věst. C 24, 28.1.2012, s. 131.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. května 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. května 2012.
([3]) Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 32.
([4]) Viz příloha I.
([5]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7).

(6) Rozšířené používání mobilních zařízení s internetem znamená, že roaming v oblasti datových služeb má velký hospodářský význam. Je rozhodujícím kritériem jak pro uživatele, tak pro poskytovatele aplikací a obsahu. Aby bylo možné stimulovat rozvoj tohoto odvětví trhu, ceny za přenos dat by neměly bránit růstu.

(7) Ve svém sdělení s názvem „Průběžná zpráva o stavu vývoje roamingových služeb v Evropské unii" Komise uvedla, že technologický rozvoj nebo alternativy roamingových služeb, jako např. dostupnost služeb internetového hlasového protokolu (VoIP) nebo WiFi, mohou přispět k větší konkurenceschopnosti vnitřního trhu roamingových služeb Unie. Ačkoli se tyto alternativní služby, zejména služby VoIP, využívají na vnitrostátní úrovni stále více, v jejich užívání při roamingu nebyly zaznamenány žádné významné změny.

(8) Vzhledem k rychlému rozvoji mobilního přenosu dat a rostoucímu počtu zákazníků využívajících roamingových hlasových, SMS a datových služeb v zahraničí je třeba zvýšit konkurenční tlak na rozvoj nových obchodních modelů a technologií. Regulace cen za roaming by měla být koncipována tak, aby neodrazovala od hospodářské soutěže k ještě nižším cenovým úrovním.

(9) Vytvořením evropského sociálního, vzdělávacího, kulturního a podnikatelského prostoru na základě mobility jednotlivců a digitálních dat by měla být usnadněna komunikace mezi lidmi, a potažmo vybudována skutečná „Evropa pro občany".

(10) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) ([1]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) ([2]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) ([3]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) ([4]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ([5]) (společně dále jen „předpisový rámec pro elektronické komunikace z roku 2002") mají za cíl vytvoření vnitřního trhu pro elektronické komunikace v rámci Unie při zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím rozvinuté hospodářské soutěže.

(11) Nařízení (ES) č. 717/2007 není ojedinělým opatřením, nýbrž, pokud jde o roaming na území Unie, doplňuje a podporuje pravidla stanovená předpisovým rámcem pro elektronické komunikace z roku 2002. Tento předpisový rámec totiž neposkytl vnitrostátním regulačním orgánům dostatek prostředků, aby mohly rozhodně a účinně zakročit v otázce cen roamingových služeb v rámci Unie, a není tedy s to zajistit řádné fungování vnitřního trhu roamingových služeb. Nařízení (ES) č. 717/2007 bylo vhodným prostředkem k nápravě tohoto stavu.

(12) Předpisový rámec pro elektronické komunikace z roku 2002 je postaven na zásadě, že regulační povinnosti ex ante by měly být ukládány pouze v případech, kdy neexistuje účinná hospodářská soutěž, a stanoví postup zahrnující pravidelnou analýzu trhů a přezkum povinností vnitrostátními regulačními orgány, což vede k ukládání povinností ex ante operátorům označeným jako podniky s významnou tržní silou. Mezi prvky tohoto postupu patří vymezení relevantních trhů v souladu s doporučením Komise o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci ex ante podle směrnice 2002/21/ES ([6]) (dále jen „doporučení"), analýza vymezených trhů v souladu s pokyny Komise pro analýzu trhu a posuzování významné tržní síly podle předpisového rámce Unie pro sítě a služby elektronických komunikací ([7]), označení operátorů s významnou tržní silou a uložení povinností ex ante takto označeným operátorům.

(13) Jako relevantní trh, který připadá v úvahu pro regulaci ex ante, uvedlo doporučení velkoobchodní vnitrostátní trh pro mezinárodní roaming ve veřejných mobilních sítích. Avšak práce vnitrostátních regulačních orgánů, prováděná jak jednotlivě, tak v rámci skupiny evropských regulačních orgánů (ERG) a jejího nástupce Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) zřízeného podle nařízení (ES) č. 1211/2009 ([8]) v oblasti analýzy velkoobchodních vnitrostátních trhů pro mezinárodní roaming dokládá, že kvůli obtížím při určování podniků s významnou tržní silou – vzhledem ke zvláštním vlastnostem mezinárodního roamingu včetně jeho přeshraniční povahy – nemohou dosud vnitrostátní regulační orgány účinně řešit vysokou úroveň velkoobchodních cen za roaming na území Unie. Po vstupu nařízení (ES) č. 717/2007 v platnost byl trh s roamingem z revidovaného doporučení ([9]) odstraněn.

([1]) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7.
([2]) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.
([3]) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.
([4]) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.
([5]) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.
([6]) Úř. věst. L 114, 8.5.2003, s. 45.
([7]) Úř. věst. C 165, 11.7.2002, s. 6.
([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu (Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 1).
([9]) Doporučení Komise ze dne 17. prosince 2007 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci ex ante podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. L 344, 28.12.2007, s. 65).

(14) Vnitrostátní regulační orgány odpovídající za ochranu a prosazování zájmů uživatelů mobilních telefonů, kteří mají obvyklé bydliště na jejich území, navíc nemohou mít kontrolu nad chováním operátorů navštívené sítě sídlících v jiných členských státech, na kterých jsou tito uživatelé při využívání mezinárodních roamingových služeb závislí. Uvedená překážka by rovněž mohla snižovat účinnost opatření přijatých členskými státy na základě zbytkové pravomoci přijímat předpisy na ochranu spotřebitele.

(15) Na členské státy je tedy vyvíjen tlak, aby přijaly opatření upravující výši cen za mezinárodní roaming, ale mechanismus pro regulační zásah ex ante ze strany vnitrostátních regulačních orgánů, stanovený v předpisovém rámci pro elektronické komunikace z roku 2002, se neukázal být dostatečný, aby vnitrostátním regulačním orgánům umožnil v této konkrétní oblasti rozhodným způsobem jednat v zájmu spotřebitelů.

(16) Kromě toho ve svém usnesení o regulaci a elektronických komunikačních trzích v Evropě [1] vyzval Evropský parlament Komisi k vyvinutí nových iniciativ směřujících ke snížení vysokých nákladů na přeshraniční provoz mobilních telefonů a Evropská rada na zasedání ve dnech 23. a 24. března 2006 dospěla k závěru, že cílené, účinné a integrované politiky v oblasti informačních a komunikačních technologií na unijní i vnitrostátní úrovni jsou nezbytné pro dosažení cílů hospodářského růstu a produktivity, a v této souvislosti uvedla, že snížení cen za roaming je důležité pro konkurenceschopnost.

(17) Na základě tehdejších úvah bylo cílem předpisového rámce pro elektronické komunikace z roku 2002 odstranit všechny překážky obchodu mezi členskými státy v oblasti, kterou tento předpisový rámec harmonizoval, mimo jiné v oblasti opatření, jež mají vliv na ceny za roaming. Tato skutečnost by však neměla bránit přizpůsobení harmonizovaných pravidel jiným úvahám s cílem nalézt nejúčinnější prostředky pro posílení hospodářské soutěže na vnitřním trhu roamingových služeb a dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele.

(18) Toto nařízení by proto mělo umožnit odchýlení se od jinak použitelných pravidel předpisového rámce pro elektronické komunikace z roku 2002, a především rámcové směrnice, zejména od pravidla, že cena za nabízené služby by měla být v nepřítomnosti významné tržní síly stanovena obchodní dohodou, a umožnit tak zavedení doplňkových regulačních povinností, které by odrážely zvláštní vlastnosti roamingových služeb na území Unie.

(19) Maloobchodní a velkoobchodní trh s roamingem vykazují jedinečné vlastnosti, které odůvodňují výjimečná opatření, jež jdou nad rámec mechanismů, které jsou jinak dostupné podle předpisového rámce pro elektronické komunikace z roku 2002.

(20) Měl by se zavést společný harmonizovaný přístup, který zajistí, že uživatelé veřejných pozemních mobilních komunikačních sítí nebudou při cestování v rámci Unie za roamingové služby na území Unie platit přemrštěné ceny, čímž se posílí hospodářská soutěž v oblasti roamingových služeb mezi poskytovateli roamingu, dosáhne se vysoké úrovně ochrany spotřebitele a současně se zachovají podněty k inovační činnosti a možnost volby pro spotřebitele. S ohledem na přeshraniční povahu dotčených služeb je tento společný přístup potřebný k tomu, aby poskytovatelé roamingu mohli působit v rámci jediného soudržného předpisového rámce založeného na objektivně stanovených kritériích.

(21) Platnost nařízení (ES) č. 717/2007 má skončit ke dni 30. června 2012. Komise před skončením jeho platnosti provedla přezkum v souladu s jeho článkem 11, podle kterého je třeba posoudit, zda bylo dosaženo cílů uvedeného nařízení, a přezkoumat vývoj velkoobchodních a maloobchodních cen za poskytování hlasových, SMS a datových komunikačních služeb roamingovým zákazníkům. Ve své zprávě Evropskému parlamentu a Radě ze dne 6. července 2011 o výsledcích přezkumu fungování nařízení (ES) č. 717/2007 dospěla Komise k závěru, že by bylo vhodné, aby použitelnost nařízení (ES) č. 717/2007 byla prodloužena i na období po 30. červnu 2012.

(22) Údaje o vývoji cen za roamingové hlasové, SMS a datové služby na území Unie od vstupu nařízení (ES) č. 717/2007 v platnost, včetně zejména údajů, které byly čtvrtletně sbírány vnitrostátními regulačními orgány a hlášeny prostřednictvím sdružení BEREC, neposkytují důkaz, že hospodářská soutěž na maloobchodní nebo velkoobchodní úrovni se přiměřeně rozvinula a bude pravděpodobně udržitelná i po červnu 2012 při neexistenci regulačních opatření. Tyto údaje naznačují, že maloobchodní a velkoobchodní ceny za roaming jsou stále mnohem vyšší než vnitrostátní ceny a nadále se drží na limitech stanovených nařízením (ES) č. 717/2007 nebo v jejich blízkosti s tím, že pod úrovní těchto limitů existuje pouze omezená hospodářská soutěž.

(23) Pokud by regulační ochranná opatření týkající se roamingových služeb na velkoobchodní a maloobchodní úrovni na území Unie na základě nařízení (ES) č. 717/2007 pozbyla platnosti dnem 30. června 2012, znamenalo by to vážné nebezpečí, že by související nedostatek konkurenčních tlaků na vnitřním trhu roamingových služeb a snaha poskytovatelů roamingu maximalizovat své příjmy z roamingu způsobily návrat k maloobchodním a velkoobchodním cenám za roaming na území Unie, které přiměřeně neodrážejí náklady na

[1] Úř. věst. C 285 E, 22.11.2006, s. 143.

poskytování této služby, čímž by byly ohroženy cíle uvedeného nařízení. Regulační zásah na trhu mobilních roamingových služeb by proto měl zůstat v platnosti i po 30. červnu 2012, aby se zajistilo řádné fungování vnitřního trhu tím, že se umožní rozvoj hospodářské soutěže a zároveň bude ve prospěch spotřebitelů nadále zaručeno, že jim nebude účtována přemrštěná cena ve srovnání s konkurenčními vnitrostátními cenami.

(24) Cíl politiky stanovený v článku 8 rámcové směrnice, který se týká možnosti přístupu koncových uživatelů k informacím nebo jejich šíření stejně jako používání aplikací a služeb dle vlastní volby, by měl být prosazován vnitrostátními regulačními orgány.

(25) Aby byl umožněn rozvoj efektivnějšího, jednotnějšího a konkurenceschopnějšího trhu roamingových služeb, neměla by existovat omezení, která podnikům brání účinně vyjednávat o velkoobchodním přístupu za účelem poskytování roamingových služeb. Měly by být odstraněny překážky v přístupu k těmto velkoobchodním roamingovým službám, způsobené rozdíly ve vyjednávacích pozicích a v rozsahu infrastruktury vlastněné jednotlivými podniky. Operátoři virtuálních mobilních sítí a druhotní prodejci mobilních komunikačních služeb, kteří nedisponují vlastní síťovou infrastrukturou, zpravidla poskytují roamingové služby na základě velkoobchodních dohod o roamingu uzavřených s provozovateli jejich hostitelské mobilní sítě v témže členském státě. Obchodní jednání ovšem operátorům virtuálních mobilních sítí a druhotným prodejcům nemusí ponechávat dostatečné ziskové rozpětí, jež by stimulovalo hospodářskou soutěž na základě nízkých cen. Odstraněním těchto překážek a vyrovnáním vyjednávací pozice mezi operátory virtuálních mobilních sítí či druhotnými prodejci a operátory mobilních sítí prostřednictvím povinnosti poskytnout přístup a velkoobchodních stropů by měl být usnadněn rozvoj alternativních a inovativních roamingových služeb a nabídek uživatelům na území Unie. Pravidla předpisového rámce pro elektronické komunikace z roku 2002, zejména rámcové směrnice a přístupové směrnice, neumožňují řešit tento problém uložením povinností operátorům s významnou tržní silou.

(26) Měla by proto být zavedena pravidla, která stanoví povinnost vyhovět přiměřeným žádostem o velkoobchodní přístup k veřejným mobilním komunikačním sítím za účelem poskytování roamingových služeb. Tento přístup by měl být v souladu s potřebami subjektů žádajících o přístup. Přístup by měl být zamítán pouze na základě objektivních kritérií, jako je technická proveditelnost a potřeba zachovat integritu sítě. V případě zamítnutí přístupu by měla mít dotčená strana možnost předložit případ v rámci postupu pro řešení sporů stanoveného v tomto nařízení. K zajištění rovných podmínek by velkoobchodní přístup za účelem poskytování roamingových služeb měl být udělen v souladu s regulačními povinnostmi stanovenými v tomto nařízení platnými na velkoobchodní úrovni a měl by zohlednit různé složky nákladů nezbytné pro poskytování tohoto přístupu. Jednotné regulační pojetí velkoobchodního přístupu za účelem poskytování roamingových služeb by mělo přispět k zamezení vzniku nesrovnalostí mezi členskými státy. Sdružení BEREC by v součinnosti s Komisí a ve spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami mělo vydat pokyny pro velkoobchodní přístup za účelem poskytování roamingových služeb.

(27) Povinnost poskytnout velkoobchodní roamingový přístup by měla zahrnovat poskytování přímých velkoobchodních roamingových služeb, jakož i poskytování roamingových služeb na velkoobchodním základě za účelem jejich dalšího prodeje třetími osobami. Povinnost poskytnout velkoobchodní roamingový přístup by rovněž měla zahrnovat povinnost operátora mobilní sítě umožnit operátorům virtuálních mobilních sítí a druhotným prodejcům nákup regulovaných velkoobchodních roamingových služeb od agregátních velkoobchodních operátorů, kteří poskytují jediné přístupové místo a standardizovanou platformu pro roamingové dohody na území celé Unie. K zajištění toho, že operátoři budou poskytovatelům roamingu poskytovat přístup ke všem zařízením, která jsou nezbytná pro přímý velkoobchodní roamingový přístup a velkoobchodní roamingový přístup za účelem dalšího prodeje v přiměřené lhůtě, měla by být zveřejněna referenční nabídka obsahující standardní podmínky pro přímý velkoobchodní roamingový přístup a velkoobchodní roamingový přístup za účelem dalšího prodeje. Zveřejnění referenční nabídky by nemělo bránit obchodním jednáním mezi žadatelem o přístup a poskytovatelem přístupu týkajícím se úrovně ceny konečné velkoobchodní dohody či dodatečných služeb velkoobchodního přístupu, které jdou nad rámec služeb nezbytných pro přímý velkoobchodní roamingový přístup a velkoobchodní roamingový přístup za účelem dalšího prodeje.

(28) Povinnost poskytnout velkoobchodní roamingový přístup by měla zahrnovat přístup ke všem součástem nezbytným pro poskytování roamingových služeb, jako jsou: síťové prvky a přiřazená zařízení; příslušné softwarové systémy včetně systémů podpory provozu; informační systémy nebo databáze pro předběžné objednávání, zajišťování, objednávání, žádosti o údržbu a opravy a fakturaci; převod čísel nebo systémy nabízející funkci na stejné úrovni; mobilní sítě a služby virtuálních sítí.

(29) V případě, že žadatelé o velkoobchodní roamingový přístup za účelem dalšího prodeje žádají o přístup k zařízením či službám nad rámec toho, co je nezbytné pro poskytování maloobchodních roamingových služeb, operátoři mobilních sítí jim za tato zařízení či služby mohou účtovat spravedlivé a přiměřené ceny. Těmito dodatečnými zařízeními či službami by mohly být mimo jiné služby s přidanou hodnotou, dodatečné softwarové a informační systémy nebo ujednání týkající se fakturace.

(30) Mobilní komunikační služby jsou prodávány v balíčcích zahrnujících vnitrostátní i roamingové služby, čímž se pro zákazníky výběr roamingových služeb omezuje. Tyto balíčky snižují transparentnost roamingových služeb, protože je obtížné jednotlivé položky v balíčcích porovnat. V důsledku toho není hospodářská soutěž mezi operátory na základě roamingového prvku v balíčku mobilních služeb dosud zjevná. Usnadnění dostupnosti roamingu jako samostatné služby by řešilo strukturální problémy, jelikož by zvýšilo povědomí spotřebitelů o cenách roamingu a umožnilo by jim jasný výběr roamingových služeb, a tím by zvýšilo konkurenční tlak na straně poptávky. Přispěje to tedy k hladkému fungování vnitřního trhu roamingových služeb.

(31) Poptávka po mobilních datových službách ze strany spotřebitelů i podniků se v posledních letech výrazně zvýšila. Z důvodu vysokých cen za roamingové datové služby je však využívání těchto služeb spotřebiteli a podniky působícími přeshraničně v rámci Unie výrazně omezeno. Vzhledem k nezralosti trhu a k rychle rostoucí poptávce spotřebitelů po roamingových datových službách by regulované maloobchodní ceny mohly pouze udržovat ceny v blízkosti navrhovaných maximálních cen, místo aby je dále stlačovaly, k čemuž došlo v případě nařízení (ES) č. 717/2007, což ještě více potvrzuje potřebu dalších strukturálních opatření.

(32) Zákazníci by měli mít možnost snadno, v co nejkratší lhůtě, kterou umožňuje technické řešení, bez postihu a bezplatně přejít k jinému poskytovateli roamingových služeb nebo různé alternativní poskytovatele měnit. O této možnosti by zákazníci měli být informováni jasnou, srozumitelnou a snadno dostupnou formou.

(33) Spotřebitelé by měli mít právo zvolit si způsobem, který zohledňuje jejich potřeby, prodej roamingových služeb oddělený od vnitrostátního balíčku mobilních služeb. V současnosti existuje několik různých způsobů, jak lze technicky realizovat oddělený prodej roamingových služeb, mimo jiné prostřednictvím duálního kódu mezinárodní identifikace mobilního účastníka (IMSI) (dvou oddělených kódů IMSI na téže SIM kartě), jednoho kódu IMSI (sdílení jednoho kódu IMSI mezi domovským poskytovatelem a poskytovatelem roamingu) a kombinací duálního či jednoho kódu IMSI s technickým řešením, jež zákazníkovi nebrání v přístupu k regulovaným roamingovým datovým službám přímo v navštívené síti, prostřednictvím ujednání mezi operátorem domovské sítě a operátorem navštívené sítě.

(34) Vysoké ceny za datový roaming odrazují zákazníky od využívání mobilních datových služeb při cestování na území Unie. Vzhledem k rostoucí poptávce po roamingových datových službách a významu těchto služeb by neměly existovat žádné překážky bránící dočasnému či trvalému využívání alternativních datových roamingových služeb poskytovaných přímo v navštívené síti, a to bez ohledu na stávající smlouvy či ujednání o roamingu s domovskými poskytovateli a aniž by tito poskytovatelé účtovali jakékoli další poplatky. Domovští poskytovatelé a poskytovatelé roamingových datových služeb by při žádosti o nabídku roamingových datových služeb poskytovaných přímo v navštívené síti měli spolupracovat, aby zákazníkům nebránili v přístupu k těmto službám a v jejich využívání a aby zajistili nepřetržité poskytování ostatních roamingových služeb.

(35) Vzhledem k tomu, že toto nařízení by nemělo stanovit žádná zvláštní technická řešení pro oddělený prodej roamingových služeb, nýbrž pouze vytvořit podmínky pro řešení, které bude nejúčelnější a nejúčinnější, včetně kombinovaného řešení, na jehož vývoji bude pracovat Komise na základě podnětů od sdružení BEREC, měla by být kritéria stanovena s ohledem na technické vlastnosti, které by mělo splňovat technické řešení pro oddělený prodej roamingových služeb. Tato kritéria by mimo jiné měla zahrnovat zavedení tohoto řešení koordinovaným a harmonizovaným způsobem v celé Unii a měla by zajišťovat, že si spotřebitelé mohou rychle a snadno zvolit jiného poskytovatele roamingových služeb beze změny telefonního čísla. Kromě toho by neměly být kladeny překážky využívání roamingu mimo území Unie ani zákazníky ze třetích zemí uvnitř Unie.

(36) Za účelem technického zajištění koordinovaného a řádného technického vývoje poskytování oddělených roamingových služeb, aniž by přitom bylo bráněno v přístupu k datovým roamingovým službám poskytovaným přímo v navštívené síti, by měla být zavedena intenzivnější spolupráce a koordinace mezi operátory mobilních sítí. Proto by měly být vypracovány příslušné základní zásady a metody umožňující rychle se přizpůsobovat změněným okolnostem a technologickému pokroku. Sdružení BEREC by v součinnosti s příslušnými zúčastněnými stranami mělo napomáhat Komisi při vývoji technických prvků, aby byl umožněn oddělený prodej roamingových služeb a nebránilo se v přístupu ke službám datového roamingu poskytovaným přímo v navštívené síti. Komise by měla v případě nutnosti udělit zmocnění evropskému normalizačnímu orgánu, aby přizpůsobil příslušné normy, jež jsou pro harmonizované zavedení odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb nezbytné.

(37) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o podrobná pravidla týkající se povinnosti domovských poskytovatelů poskytovat informace a o technické řešení odděleného prodeje roamingových služeb. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu

a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí [1].

(38) Sdružení BEREC by mělo mít možnost, s ohledem na toto nařízení a prováděcí akty přijaté na jeho základě, poskytovat ze svého vlastního podnětu zvláštní technické pokyny týkající se odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb nebo dalších otázek, které upravuje toto nařízení.

(39) Obecně převažuje názor, že k tomu, aby byl oddělený prodej regulovaných maloobchodních roamingových služeb plně efektivní, je třeba jej doplnit povinností poskytnout velkoobchodní přístup pro poskytování roamingových služeb, čímž by se usnadnil vstup na trh novým nebo stávajícím poskytovatelům, včetně přeshraničních poskytovatelů roamingových služeb. Toto řešení by zabránilo nesrovnalostem mezi členskými státy tím, že by zajistilo jednotný regulační přístup a přispělo tak k rozvoji vnitřního trhu. Zavedení odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb si však vyžádá, aby byla operátorům udělena přiměřená lhůta na přizpůsobení se z technického hlediska, a z toho důvodu tato strukturální opatření povedou k dosažení opravdového vnitřního trhu s dostatečnou hospodářskou soutěží až po určité době. Z toho důvodu by maximální velkoobchodní ceny za roamingové hlasové, SMS a datové služby, jakož i ochranné stropy pro tyto služby na maloobchodní úrovni měly být dočasně zachovány na přiměřené úrovni, aby byly spotřebitelům během přechodného období zavádění těchto strukturálních opatření zajištěny stávající výhody.

(40) Vzhledem k pokračující dočasné regulaci cen by regulační povinnosti, jejichž cílem je chránit zájmy roamingových zákazníků, měly být uloženy na maloobchodní i velkoobchodní úrovni, neboť zkušenosti ukazují, že snížení velkoobchodních cen roamingových služeb na území Unie se nemusí promítnout do nižších maloobchodních cen za roaming, jelikož k tomu chybí pobídky. Na druhé straně by opatření ke snížení úrovně maloobchodních cen, která by neupravovala úroveň velkoobchodních nákladů spojených s poskytováním těchto služeb, mohla vést k riziku narušení řádného fungování vnitřního trhu roamingových služeb na území Unie a neumožnila by vyšší stupeň hospodářské soutěže.

(41) Dokud strukturální opatření nezajistí na vnitřním trhu roamingových služeb dostatečnou hospodářskou soutěž, jež by vedla ke snižování velkoobchodních nákladů, jež by bylo dále přeneseno na spotřebitele, je nejúčinnější a nejpřiměřenější metodou regulace úrovně cen za uskutečňování a příjem roamingových volání v rámci Unie stanovení maximálních průměrných cen za minutu volání na velkoobchodní úrovni pro celou Unii a omezení cen na maloobchodní úrovni prostřednictvím eurotarifu zavedeného nařízením (ES) č. 717/2007, jenž byl rozšířen o euro-SMS tarif stanovený v nařízení (ES) č. 544/2009 [2] a měl by být rozšířen o datový eurotarif stanovený tímto nařízením. Průměrná velkoobchodní cena by měla platit pro jakoukoli dvojici mobilních operátorů v rámci Unie v průběhu stanoveného období.

(42) Přechodný hlasový, SMS a datový eurotarif by měly být stanoveny na ochranné úrovni, jež zajistí, že spotřebitelské výhody budou během přechodného období zavádění těchto strukturálních opatření nejen zachovány, ale dokonce zvýšeny, a zaručí poskytovatelům roamingu dostatečnou marži a podnítí konkurenční roamingové nabídky za nižší ceny. Během dotčeného období by poskytovatelé roamingu o eurotarifech měli aktivně zákazníky informovat a všem svým roamingovým zákazníkům by je měli nabízet bezplatně a jasnou a transparentní formou.

(43) Přechodný hlasový, SMS a datový eurotarif, který má být nabízen roamingovým zákazníkům, by měl odrážet přiměřenou marži účtovanou k velkoobchodním nákladům na poskytování roamingových služeb, ale přitom by měl poskytovatelům roamingu ponechat volnost soutěžit mezi sebou diferenciací svých nabídek a přizpůsobením svých cenových struktur tržním podmínkám a preferencím spotřebitelů. Ochranné stropy by měly být stanoveny na úrovních, které nenarušují konkurenční výhody strukturálních opatření, a mohly by být odstraněny, jakmile bude možné pomocí strukturálních opatření poskytnout zákazníkům konkrétní přínosy. Tento regulační přístup by se neměl vztahovat na tu část tarifu, která je účtována za poskytování služeb s přidanou hodnotou, ale pouze na tarify za připojení k těmto službám.

(44) Tento regulační přístup by měl být snadno proveditelný a sledovatelný, aby se minimalizovala administrativní zátěž operátorů a poskytovatelů roamingu, na něž se její požadavky vztahují, jakož i vnitrostátních regulačních orgánů, které jsou pověřeny dohledem a jejich prosazováním. Měl by být rovněž transparentní a bezprostředně srozumitelný všem uživatelům mobilních telefonů v Unii. Operátorům, kteří poskytují velkoobchodní a maloobchodní roamingové služby, by měl dále přinášet jistotu

[1] Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 544/2009 ze dne 18. června 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 717/2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. L 167, 29.6.2009, s. 12).

a předvídatelnost. Proto je vhodné, aby byla maximální výše cen za minutu na velkoobchodní i maloobchodní úrovni stanovena v tomto nařízení, a to v konkrétních částkách.

(45) Při stanovení této maximální výše průměrných cen za minutu na velkoobchodní úrovni je třeba vzít v úvahu různé prvky, které tvoří roamingové volání na území Unie, zejména náklady na zahájení a ukončení volání v mobilní síti včetně režijních nákladů, signalizace a tranzitu. Nejvhodnějším měřítkem pro zahájení a ukončení volání je průměrná sazba za ukončení volání pro operátory mobilních sítí v Unii, stanovená na základě informací, jež poskytly vnitrostátní regulační orgány a které zveřejnila Komise. Při stanovení maximálních průměrných cen za minutu podle tohoto nařízení by proto mělo být přihlédnuto k průměrným sazbám za ukončení volání v mobilní síti, které mohou být použity jako měřítko pro stanovení souvisejících nákladů. Maximální průměrné ceny za minutu na velkoobchodní úrovni by měly být každoročně snižovány s ohledem na snižování sazeb za ukončení volání v mobilní síti, které občas předepisují vnitrostátní regulační orgány.

(46) Stanovením přechodného hlasového eurotarifu na maloobchodní úrovni by mělo být roamingovým zákazníkům zaručeno, že jim nebude účtována přemrštěná cena za uskutečnění nebo příjem regulovaného roamingového volání, ale přitom se poskytovatelům roamingu ponechá dostatečná marže pro diferenciaci produktů nabízených zákazníkům.

(47) Během přechodného období ochranných stropů by všichni zákazníci měli mít možnost zvolit si bez dodatečných plateb a podmínek jednoduchý roamingový tarif, který nepřesáhne maximální ceny, a měli by být o této možnosti informováni. Přiměřené rozpětí mezi velkoobchodními a maloobchodními cenami by mělo zajistit, že poskytovatelé roamingu budou moci pokrýt všechny své specifické roamingové náklady na maloobchodní úrovni, včetně odpovídajícího podílu na marketingových nákladech a nákladech na dotované telefonní sady, a zbude jim odpovídající zůstatek, který jim poskytne přiměřený zisk. Přechodný hlasový, SMS a datový eurotarif jsou vhodným prostředkem pro to, aby poskytly ochranu spotřebitelům a současně pružnost poskytovatelům roamingu. V souladu se snižováním cen na velkoobchodní úrovni by se každoročně měla snižovat i maximální výše hlasového, SMS a datového eurotarifu.

(48) Noví roamingoví zákazníci by během přechodného období ochranných stropů měli být úplným, jasným a srozumitelným způsobem informováni o rozsahu roamingových tarifů v Unii, a to včetně tarifů, které odpovídají přechodnému hlasovému, SMS a datovému eurotarifu. Stávající roamingoví zákazníci by měli mít během určitého období možnost si zvolit nový tarif, který je v souladu s přechodným hlasovým, SMS a datovým eurotarifem, nebo jiné roamingové tarify. U stávajících roamingových zákazníků, kteří se v tomto období nerozhodli, je vhodné rozlišovat mezi zákazníky, kteří si zvolili konkrétní roamingový tarif nebo balíček již před vstupem tohoto nařízení v platnost, a těmi, kteří tak neučinili. Zákazníkům spadajícím do druhé kategorie by měl být automaticky přidělen tarif, který je v souladu s tímto nařízením. Roamingoví zákazníci využívající specifické roamingové tarify nebo balíčky, jež vyhovují jejich osobním požadavkům a jež si zvolili na základě těchto požadavků, by měli dříve zvolené tarify nebo balíčky nadále využívat, pokud poté, co byli upozorněni na jejich současné tarifní podmínky a platné eurotarify, oznámí svému poskytovateli roamingu, že si přejí svůj tarif zachovat. Tyto specifické roamingové tarify nebo balíčky by mohly zahrnovat například roamingové paušální tarify, neveřejné tarify, tarify s dodatečnými pevnými platbami za roaming, tarify s cenami za minutu, které jsou nižší než nejvyšší hlasový, SMS a datový eurotarif, nebo tarify s cenami za sestavení spojení.

(49) Jelikož by toto nařízení mělo představovat zvláštní opatření ve smyslu čl. 1 odst. 5 rámcové směrnice a jelikož se po poskytovatelích roamingových služeb na území Unie může tímto nařízením požadovat, aby změnili své maloobchodní roamingové tarify v souladu s požadavky tohoto nařízení, nemělo by těmito změnami vznikat uživatelům mobilních telefonů právo odstoupit od smluv na základě vnitrostátních právních předpisů provádějících předpisový rámec pro elektronické komunikace z roku 2002.

(50) Tímto nařízením by neměly být dotčeny inovativní nabídky pro zákazníky, které jsou výhodnější než přechodný hlasový, SMS a datový eurotarif ve smyslu tohoto nařízení, ale naopak by jím měly být podněcovány inovativní nabídky roamingovým zákazníkům v nižších cenových hladinách, zejména v reakci na dodatečný konkurenční tlak vytvořený strukturálními opatřeními tohoto nařízení. Toto nařízení nevyžaduje opětovné zavedení plateb za roaming tam, kde už byly jednou zcela zrušeny, ani zvýšení stávajících cen za roaming na úroveň přechodných ochranných limitů stanovených tímto nařízením.

(51) Nejsou-li maximální ceny vyjádřeny v eurech, měly by být použitelné počáteční limity a upravené hodnoty těchto limitů stanoveny v příslušné měně za použití referenčního směnného kurzu zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* v den stanovený tímto nařízením. Jestliže není ke stanovenému dni zveřejněn žádný kurz, měl by být použitelným referenčním směnným kurzem kurz zveřejněný v prvním *Úředním věstníku Evropské unie* po tomto dni, který takový referenční směnný kurz obsahuje. K ochraně spotřebitelů před zvyšováním maloobchodních cen za regulované roamingové služby (regulované hlasové, SMS nebo datové roamingové služby) v důsledku fluktuací referenčního směnného kurzu měn jiných než euro by členský stát, jehož měnou není euro, měl používat při stanovování maximálních maloobchodních cen ve své měně průměrnou hodnotu několika referenčních směnných kurzů za určité období.

(52) Obvyklý postup některých operátorů mobilních sítí účtovat ceny za zprostředkování velkoobchodních roamingových volání na základě minimálních účtovacích jednotek v délce až 60 sekund na rozdíl od účtování po sekundách běžného pro většinu velkoobchodních propojovacích cen způsobuje narušení hospodářské soutěže mezi těmito operátory a operátory s jinou metodou účtování a narušuje jednotné uplatňování maximálních velkoobchodních cen zavedených tímto nařízením. Navíc to představuje příplatek, který má v důsledku zvýšení velkoobchodních nákladů negativní dopad na cenu za roamingové hlasové služby na maloobchodní úrovni. Od operátorů mobilních sítí by se proto mělo požadovat, aby účtovali poplatky za velkoobchodní zprostředkování regulovaných roamingových volání po sekundách.

(53) Skupina ERG, předchůdce sdružení BEREC, odhadla, že obvyklý postup mobilních operátorů účtovat v intervalech delších než jedna sekunda za roamingové služby na maloobchodní úrovni představuje zvýšení typického účtu hlasového eurotarifu o 24 % za uskutečněné hovory a o 19 % za přijaté hovory. Skupina také uvedla, že toto zvýšení představuje formu skrytého příplatku, protože pro většinu zákazníků není transparentní. Z tohoto důvodu skupina ERG doporučila neprodleně přijmout opatření k řešení odlišných postupů účtování hlasového eurotarifu na maloobchodní úrovni.

(54) Nařízení (ES) č. 717/2007 sice stanovením eurotarifu v rámci Unie zavedlo společný přístup k zajištění, aby roamingovým zákazníkům nebyly účtovány přemrštěné ceny za regulovaná roamingová volání, rozdílné stanovování fakturačních jednotek užívané mobilními operátory však závažně narušuje jeho jednotné uplatňování. To rovněž znamená, že navzdory přeshraniční povaze roamingových služeb v rámci Unie existují odlišné přístupy k účtování regulovaných roamingových volání, což vede k narušení podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

(55) Proto je potřeba zavést společný soubor pravidel týkajících se stanovování fakturačních jednotek hlasového eurotarifu na maloobchodní úrovni s cílem dále posílit vnitřní trh a zajistit stejně vysokou úroveň ochrany uživatelů roamingových služeb na území Unie.

(56) Poskytovatelé regulovaných roamingových volání na maloobchodní úrovni by proto měli mít povinnost svým zákazníkům účtovat volání v rámci hlasového eurotarifu po sekundách, kromě možnosti uplatnění minimální počáteční účtované doby v délce nejvýše 30 sekund u uskutečněných volání. Tím poskytovatelé roamingu získají možnost pokrýt přiměřené náklady za sestavení spojení a pružně konkurovat nabídkou kratších minimálních účtovaných dob. U příchozích volání v rámci hlasového eurotarifu není odůvodněná žádná minimální počáteční účtovaná doba, protože vzniklé velkoobchodní náklady jsou účtovány po sekundách a případné specifické náklady za sestavení spojení jsou již pokryty sazbami za ukončení volání v mobilní síti.

(57) Zákazníci by neměli být nuceni platit za příjem hlasových zpráv v navštívené síti, neboť nemohou ovlivnit délku těchto zpráv. Tím by neměly být dotčeny ostatní platné ceny za hlasové zprávy, například ceny za poslech těchto zpráv.

(58) Zákazníci, kteří žijí v příhraničních regionech, by neměli dostávat neodůvodněně vysoké účty v důsledku nevyžádaného roamingu. Poskytovatelé roamingu by proto měli přijmout přiměřená opatření, aby ochránili zákazníky před tím, aby byli postiženi poplatky za roaming v době, kdy se nacházejí na území svého členského státu. To by mělo zahrnovat přiměřená informační opatření, jež by zákazníkům umožnila aktivně se vyvarovat těchto případů nevyžádaného roamingu. Vnitrostátní regulační orgány by měly pozorně sledovat situace, v nichž se zákazníci potýkají s problémy placení poplatků za roaming v době, kdy se stále ještě nacházejí na území svého členského státu, a měly by přijmout vhodná opatření k omezení tohoto problému.

(59) Pokud jde o roamingové SMS služby, jako v případě roamingových hlasových volání, existuje i zde značné riziko, že samotné uložení povinností v oblasti velkoobchodních cen by nemuselo automaticky znamenat nižší sazby pro maloobchodní zákazníky. Na druhé straně by opatření pro snížení úrovně maloobchodních cen, která by neupravovala úroveň velkoobchodních nákladů spojených s poskytováním těchto služeb, mohla zvýšením rizika stlačení cen poškodit postavení některých poskytovatelů roamingu, zejména těch menších.

(60) Navíc kvůli zvláštní struktuře trhu roamingových služeb a jeho přeshraniční povaze neposkytl předpisový rámec pro elektronické komunikace z roku 2002 vnitrostátním regulačním orgánům vhodné nástroje pro účinné vyřešení problémů konkurence, které jsou příčinou vysoké úrovně velkoobchodních a maloobchodních cen za regulované roamingové SMS služby. V důsledku toho není zajištěno řádné fungování vnitřního trhu, což by mělo být napraveno.

(61) Regulační povinnosti týkající se regulovaných roamingových SMS služeb by měly být uloženy na velkoobchodní úrovni, aby vznikl přiměřenější vztah mezi velkoobchodními cenami a vzniklými náklady na poskytování služby, a na maloobchodní úrovni po přechodné období na ochranu zájmů roamingových zákazníků, dokud strukturální opatření nenabudou účinku.

(62) Dokud strukturální opatření nepřinesou na trhu roamingových služeb dostatečnou hospodářskou soutěž, nejúčinnější a nejpřiměřenější metodou regulace úrovně cen za regulované roamingové SMS služby na velkoobchodní úrovni je stanovení maximální průměrné ceny, platné na úrovni Unie, za SMS zprávu odeslanou z navštívené sítě. Průměrná velkoobchodní cena by měla platit pro jakoukoli dvojici operátorů v rámci Unie v průběhu stanoveného období.

(63) Maximální velkoobchodní ceny za regulované roamingové SMS služby by měly zahrnovat všechny náklady vzniklé poskytovateli této velkoobchodní služby, včetně mimo jiné nákladů na původ, na tranzit a nepokrytých nákladů na ukončení roamingových SMS zpráv v navštívené síti. Velkoobchodním poskytovatelům regulovaných roamingových SMS služeb by proto mělo být zakázáno účtovat si zvláštní poplatek za ukončení roamingových SMS zpráv v jejich síti, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování pravidel stanovených tímto nařízením.

(64) Aby bylo zajištěno, že maximální ceny za velkoobchodní roamingové SMS služby lépe odpovídají úrovním, které odrážejí vzniklé náklady na poskytování služby, a že se na maloobchodní úrovni může rozvíjet hospodářská soutěž, měly by maximální velkoobchodní ceny za regulované SMS služby být postupně snižovány.

(65) V nařízení (ES) č. 544/2009 se při neexistenci strukturálních prvků zavádějících na trh roamingových služeb hospodářskou soutěž za nejúčinnější a nejpřiměřenější metodu regulace úrovně cen za roamingové SMS zprávy na území Unie na maloobchodní úrovni považovalo zavedení povinnosti mobilních operátorů nabízet svým roamingovým zákazníkům SMS eurotarif, který nepřekračuje stanovenou maximální cenu.

(66) Dokud strukturální opatření nenabudou účinku, přechodný SMS eurotarif by měl být ponechán na ochranné úrovni, která zajistí, že budou zachovány stávající spotřebitelské výhody, poskytovatelům roamingu zaručuje dostatečnou marži a současně přiměřeněji odráží vzniklé náklady na poskytování služby.

(67) Přechodný SMS eurotarif, který může být nabízen roamingovým zákazníkům, by proto měl odrážet přiměřenou marži účtovanou k nákladům na poskytování regulovaných roamingových SMS služeb, ale přitom by měl poskytovatelům roamingu ponechat volnost soutěžit mezi sebou diferenciací svých nabídek a přizpůsobením cenových struktur tržním podmínkám a preferencím spotřebitelů. Ochranné stropy by měly být stanoveny na úrovních, které nenarušují konkurenční výhody strukturálních opatření, a mohly by být odstraněny, jakmile strukturální opatření nabudou účinku. Tento regulační přístup by se neměl vztahovat na SMS služby s přidanou hodnotou.

(68) Roamingoví zákazníci by neměli být nuceni platit žádné příplatky za příjem regulovaných roamingových SMS zpráv nebo hlasových zpráv při roamingu v navštívené síti, protože náklady na ukončení jsou již kompenzovány v maloobchodní ceně účtované za odeslání roamingové SMS zprávy nebo hlasové zprávy.

(69) SMS eurotarif by měl automaticky platit pro každého nového či stávajícího roamingového zákazníka, který si dobrovolně nevybral nebo dobrovolně nevybere zvláštní roamingový tarif pro SMS služby nebo balíček roamingových služeb zahrnující regulované roamingové SMS služby.

(70) SMS zpráva je služba krátkých textových zpráv, která je jednoznačně rozeznatelná od jiných zpráv, jako jsou MMS zprávy nebo e-maily. Aby si toto nařízení zachovalo svou účinnost a jeho cíle byly zcela splněny, je třeba zakázat veškeré změny technických parametrů roamingových SMS zpráv, které by je odlišovaly od vnitrostátních SMS zpráv.

(71) Údaje shromážděné vnitrostátními regulačními orgány ukazují, že vysoké průměrné velkoobchodní ceny za roamingové datové služby, které operátoři navštívené sítě účtují poskytovatelům roamingu roamingových zákazníků, přetrvávají. I když se zdá, že tyto velkoobchodní ceny mají klesající tendenci, přesto jsou ve vztahu k příslušným nákladům nadále velmi vysoké.

(72) Přetrvávání vysokých velkoobchodních cen za roamingové datové služby lze přičítat především vysokým velkoobchodním cenám, které si účtují operátoři neupřednostňovaných sítí. Příčinou těchto cen jsou omezení řízení provozu v sítích, která operátory nemotivují k jednostrannému snižování standardních velkoobchodních cen, neboť provoz se uskuteční bez ohledu na účtovanou cenu. Důsledkem je mimořádná rozdílnost velkoobchodních nákladů. V některých případech jsou velkoobchodní ceny za datový roaming v neupřednostňovaných sítích šestkrát vyšší než ceny v sítích upřednostňovaných.

Přemrštěné velkoobchodní ceny za roamingové datové služby vedou ke značným narušením podmínek hospodářské soutěže mezi mobilními operátory v Unii, což narušuje řádné fungování vnitřního trhu. Znesnadňují rovněž poskytovatelům roamingu předvídat velkoobchodní náklady, v důsledku čehož nejsou schopni poskytnout zákazníkům transparentní a konkurenceschopné maloobchodní cenové balíčky. Vzhledem k omezeným možnostem vnitrostátních regulačních orgánů vyřešit tyto problémy účinně na vnitrostátní úrovni by měla být uplatňována maximální velkoobchodní cena za roamingové datové služby. Regulační povinnosti týkající se regulovaných roamingových datových služeb by měly být uloženy na velkoobchodní úrovni, aby vznikl přiměřenější vztah mezi velkoobchodními cenami a vzniklými náklady na poskytování služby, a na maloobchodní úrovni na ochranu zájmů roamingových zákazníků.

(73) Poskytovatelé roamingu by neměli roamingovým zákazníkům účtovat žádný poplatek za jakoukoli regulovanou roamingovou datovou službu, pokud a dokud roamingový zákazník poskytování této služby nepřijme.

(74) Působnost tohoto nařízení by měla zahrnovat poskytování maloobchodních roamingových datových služeb na území Unie. Zvláštní charakteristické rysy trhů roamingových služeb, které odůvodňovaly přijetí nařízení (ES) č. 717/2007 a uložení povinností mobilním operátorům, pokud jde o poskytování hlasových roamingových volání a SMS zpráv na území Unie, platí stejnou měrou i pro poskytování maloobchodních roamingových datových služeb na území Unie. Obdobně jako roamingové hlasové a SMS služby se roamingové datové služby na vnitrostátní úrovni nenakupují samostatně, nýbrž představují pouze součást většího maloobchodního balíčku, který si zákazníci kupují od svého poskytovatele roamingu, čímž jsou omezeny konkurenční síly. Obdobně kvůli přeshraniční povaze dotyčných služeb nemohou vnitrostátní regulační orgány odpovídající za ochranu a prosazování zájmů uživatelů mobilních telefonů, kteří mají bydliště na jejich území, vykonávat kontrolu nad chováním operátorů navštívené sítě, kteří sídlí v jiných členských státech.

(75) Dokud strukturální opatření nezajistí dostatečnou hospodářskou soutěž, obdobně jako u platných regulačních opatření pro hlasové a SMS služby, je nejúčinnější a nejpřiměřenější metodou regulace úrovně cen za maloobchodní roamingové datové služby na území Unie po přechodnou dobu zavedení povinnosti poskytovatelů roamingu nabízet svým roamingovým zákazníkům přechodný datový eurotarif, který nepřekračuje stanovenou maximální cenu. Datový eurotarif by měl být nastaven na ochrannou úroveň, která zajistí ochranu spotřebitelů, dokud strukturální opatření nenabudou účinku, a poskytovatelům roamingu zaručuje dostatečnou marži a současně přiměřeněji odráží vzniklé náklady na poskytování služby.

(76) Přechodný datový eurotarif, který může být nabízen roamingovým zákazníkům, by proto měl odrážet přiměřenou marži účtovanou k nákladům na poskytování regulovaných roamingových datových služeb, ale přitom by měl poskytovatelům roamingu ponechat volnost soutěžit mezi sebou diferenciací svých nabídek a přizpůsobením cenových struktur tržním podmínkám a preferencím spotřebitelů. Ochranné stropy by měly být stanoveny na úrovni, která nenarušuje konkurenční výhody strukturálních opatření, a mohly by být odstraněny, jakmile bude pomocí strukturálních opatření možné přinést zákazníkům konkrétní a trvalé přínosy. Obdobně jako v případě roamingových hlasových a SMS služeb by se vzhledem k předpokládanému snížení vzniklých nákladů na poskytování maloobchodních roamingových datových služeb měly nejvyšší regulované ceny za přechodný datový eurotarif postupně snižovat.

(77) Přechodný datový eurotarif by měl automaticky platit pro každého nového či stávajícího roamingového zákazníka, který si dobrovolně nevybral nebo dobrovolně nevybere zvláštní roamingový datový tarif nebo balíček roamingových služeb zahrnující regulované roamingové datové služby.

(78) Aby bylo zajištěno, že spotřebitelé platí za datové služby, které skutečně využili, a aby nedošlo k problémům, jaké se po zavedení nařízení (ES) č. 717/2007 vyskytly u hlasových služeb, totiž že v důsledku mechanismů stanovování poplatků využívaných operátory jsou ceny spotřebitelům skryty, by měl být přechodný datový eurotarif účtován po jednom kilobytu. Tento způsob účtování je v souladu s mechanismem stanovování poplatků platným na velkoobchodní úrovni.

(79) Poskytovatelé roamingu mohou nabízet přiměřený souhrnný paušální měsíční tarif, na který se nevztahují žádné maximální ceny a který by mohl zahrnovat všechny roamingové služby na území Unie.

(80) V zájmu zajištění toho, aby z tohoto nařízení měli prospěch všichni uživatelé mobilní hlasové telefonie, by se přechodné maloobchodní cenové požadavky měly použít bez ohledu na to, zda má roamingový zákazník se svým poskytovatelem roamingu uzavřenu smlouvu o využívání předplacených služeb či zda je jeho tarifním zákazníkem, a nezávisle na tom, zda poskytovatel roamingu provozuje svou vlastní síť, je operátorem virtuální mobilní sítě či druhotným prodejcem služeb mobilní hlasové telefonie.

(81) Pokud poskytovatelé mobilních telefonních služeb z Unie dospějí k závěru, že ukončením platnosti nebo hrozbou ukončení platnosti jejich roamingových ujednání s operátory mobilních sítí v jiných členských státech budou ohroženy výhody interoperability a spojení od koncového bodu ke koncovému bodu, kterých požívají jejich zákazníci, nebo pokud nemohou svým zákazníkům poskytnout službu v jiném členském státě, protože neuzavřeli dohodu s jedním nebo více operátory sítí na velkoobchodní úrovni, měly by vnitrostátní regulační orgány v případě nutnosti využít pravomocí, které jim jsou svěřeny článkem 5 přístupové směrnice, a zajistit přiměřený přístup a propojení, aby bylo zaručeno takové spojení od koncového bodu ke koncovému bodu a interoperabilita služeb s ohledem na cíle uvedené v článku 8 rámcové směrnice, zejména s ohledem na cíl vytvoření plně funkčního vnitřního trhu elektronických komunikačních služeb.

(82) Poskytovatelé mobilních komunikačních služeb by za účelem zlepšení transparentnosti maloobchodních cen za roamingové služby a pomoci uživatelům roamingu při rozhodování o použití jejich mobilního zařízení při pobytu v zahraničí měli svým roamingovým zákazníkům bezplatně poskytovat informace o cenách za roaming, které jsou v jejich případě použitelné při využívání roamingových služeb v navštíveném členském státě. Jelikož určité skupiny zákazníků mohou být o cenách za roaming již dobře informovány, poskytovatelé roamingu by jim měli dát možnost jednoduše tuto službu zasílání automatických zpráv zrušit. Poskytovatelé by měli kromě toho svým zákazníkům, za předpokladu, že se nacházejí na území Unie, na požádání aktivně a bezplatně poskytovat další informace o cenách za minutu, za SMS zprávu nebo za megabyte dat (včetně DPH), za uskutečnění nebo přijetí volání a rovněž za odeslání nebo přijetí SMS, MMS a jiných datových komunikačních služeb v navštíveném členském státě.

(83) Z důvodu transparentnosti je rovněž nutné, aby poskytovatelé informovali o cenách za roaming, zejména o hlasovém, SMS a datovém eurotarifu a o souhrnném paušálním tarifu, pokud jej nabízejí, při uzavírání účastnických smluv a rovněž pokaždé, když dojde ke změně cen za roaming. Informace o cenách za roaming by měli poskytovatelé roamingu poskytovat přiměřenou formou, například na fakturách, na internetu, prostřednictvím televizní reklamy nebo hromadnými dopisy zákazníkům. Veškeré informace a nabídky by měly být jednoznačné, srozumitelné, porovnatelné a transparentní s ohledem na ceny a vlastnosti služeb. Zveřejňování roamingových nabídek prostřednictvím reklamy a jejich uvádění na trh ke spotřebiteli by mělo být plně v souladu s právními předpisy v oblasti ochrany spotřebitele, zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (směrnice o nekalých obchodních praktikách) [1]. Poskytovatelé roamingu by měli zajistit, aby všichni jejich roamingoví zákazníci byli informováni o tom, že v dotčeném období mají k dispozici regulované tarify, a měli by zákazníky srozumitelnou a jednoznačnou formou písemně informovat o podmínkách hlasového, SMS a datového eurotarifu a o jejich právu přejít na tento tarif nebo z něho přejít na jiný.

(84) Nadto by měla být zavedena opatření ke zlepšení transparentnosti maloobchodních cen za veškeré roamingové datové služby, která by zabránila především „šokům z vyúčtování“ jakožto jevu, který brání řádnému fungování vnitřního trhu, a poskytla roamingovým zákazníkům nástroje potřebné ke sledování a kontrole jejich výdajů za roamingové datové služby. Rovněž by se neměly klást žádné překážky zavádění aplikací nebo technologií, které mohou být náhradou či alternativou roamingových služeb, např. WiFi.

(85) Zejména by poskytovatelé roamingu měli svým roamingovým zákazníkům bezplatně poskytovat personalizované tarifní informace o cenách platných pro roamingové datové služby, a to pokaždé, když použijí roamingovou datovou službu po vstupu do jiné země. Tyto informace by měly být doručeny na jejich mobilní zařízení způsobem, který nejlépe zajistí snadné přijetí a porozumění, a takovým způsobem, aby měli možnost pozdějšího snadného opětovného přístupu k nim.

(86) Poskytovatelé roamingu by měli zajistit, aby jejich zákazníci byli před uzavřením i po uzavření smlouvy náležitě informováni o cenách za regulované roamingové datové služby, aby zákazníkům usnadnili pochopení finančních důsledků používání roamingových datových služeb a umožnili jim sledovat a kontrolovat své výdaje za ně. Tyto informace by mohly zahrnovat příklady přibližného objemu dat využitého například pro odeslání e-mailu, odeslání obrázku, prohlížení internetu a využívání mobilních aplikací.

(87) Aby nedocházelo k „šokům z vyúčtování“, poskytovatelé roamingu by měli stanovit jeden či více maximálních finančních nebo objemových limitů pro splatné datové roamingové služby (uváděných v měně, ve které jsou roamingovému zákazníkovi služby účtovány), které by měli bezplatně nabízet všem svým roamingovým zákazníkům a jejichž součástí by bylo příslušné upozornění, když se tomuto limitu přibližují, a to formou sdělení, které je možné později znovu zobrazit. Po dosažení tohoto maximálního limitu by zákazníci již neměli tyto služby přijímat, ani by jim neměly být účtovány, pokud si výslovně nevyžádají, aby jim byly tyto služby i nadále poskytovány za podmínek uvedených v upozornění. V takovém případě by měli bezplatně obdržet potvrzení, a to formou sdělení, které je možné později znovu zobrazit. Roamingoví zákazníci by měli dostat příležitost

[1] Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

vybrat si v přiměřené lhůtě jakýkoli z těchto maximálních finančních nebo objemových limitů nebo možnost nezvolit si žádný limit. Pokud se zákazníci nerozhodnou jinak, měl by jim být přidělen výchozí limit.

(88) Tato opatření ke zvýšení transparentnosti je třeba chápat jako minimální ochranu roamingových zákazníků a neměla by znemožňovat poskytovatelům roamingu nabízet svým zákazníkům řadu jiných prostředků, které jim pomohou předvídat a kontrolovat výdaje za roamingové datové služby. Mnoho poskytovatelů roamingu například vytváří nové maloobchodní paušální roamingové nabídky, které povolují datový roaming za určitou cenu na určitou dobu až do vyčerpání stanoveného objemového limitu („fair use policy"). Obdobně poskytovatelé roamingu vyvíjejí systémy, které jejich roamingovým zákazníkům umožní přijímat v reálném čase aktualizované informace o celkových splatných roamingových datových službách. Tento vývoj na vnitrostátních trzích by měl být zohledněn v harmonizovaných pravidlech, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu.

(89) „Šoky z vyúčtování" za používání roamingových datových služeb se rovněž mohou dotknout zákazníků s předplacenými tarify. Z toho důvodu by se ustanovení o mezním limitu mělo vztahovat i na tyto zákazníky.

(90) Mezi regulovanými roamingovými tarify, které platí v rámci Unie, a roamingovými tarify účtovanými zákazníkům, kteří cestují mimo území Unie, jsou značné rozdíly a ve srovnání s cenami v Unii jsou tyto tarify velmi vysoké. V důsledku toho, že se k otázce transparentnosti a ochranných opatření v oblasti roamingu využívaného mimo území Unie neuplatňuje žádný jednotný přístup, spotřebitelé si nejsou jisti svými právy, což je často odrazuje od využívání mobilních služeb při pobytu v zahraničí. Transparentní poskytování informací zákazníkům by jim proto nepomáhalo jen při rozhodování o tom, jak používat svá mobilní zařízení při cestování v zahraničí (a to jak v rámci Unie, tak mimo ni), ale mohlo by jim pomáhat i při volbě poskytovatele roamingu. Proto je nezbytné, aby problém nedostatečné transparentnosti a ochrany spotřebitele byl řešen prostřednictvím uplatnění některých opatření v oblasti transparentnosti a ochranných opatření rovněž na roamingové služby poskytované mimo území Unie. Tato opatření by usnadnila hospodářskou soutěž a zlepšila fungování vnitřního trhu.

(91) Pokud operátor navštívené sítě mimo území Unie neumožní poskytovateli roamingu sledovat v reálném čase její využívání zákazníkem, poskytovatel roamingu by neměl mít povinnost poskytovat maximální finanční nebo objemové limity na ochranu zákazníků.

(92) Vnitrostátní regulační orgány, které odpovídají za provádění úkolů podle předpisového rámce pro elektronické komunikace z roku 2002, by na svém území měly mít pravomoci potřebné k dohledu nad povinnostmi stanovenými tímto nařízením a k jejich prosazování. Rovněž by měly sledovat vývoj cen hlasových a datových služeb poskytovaných roamingovým zákazníkům v rámci Unie, případně včetně zvláštních nákladů souvisejících s roamingovými voláními uskutečněnými a přijatými v nejvzdálenějších regionech Unie, a nutnost zajistit, aby tyto náklady měly na velkoobchodním trhu přiměřenou návratnost a aby řízení provozu v sítích nebylo využíváno k omezování možností volby v neprospěch zákazníka. Měly by zajistit, aby dotčené strany měly přístup k aktuálním informacím o používání tohoto nařízení, a každých šest měsíců zveřejňovat výsledky tohoto sledování. Informace o firemních zákaznících, o tarifních zákaznících a o zákaznících využívajících předplacených služeb by se měly poskytovat odděleně.

(93) Roaming v rámci jedné země v nejvzdálenějších regionech Unie, v nichž jsou uděleny jiné licence na provozování mobilních telefonních sítí než na ostatním území státu, by mohl být zvýhodněn sníženými sazbami srovnatelnými se sníženými sazbami na vnitřním trhu roamingových služeb. V důsledku provádění tohoto nařízení by neměli být zákazníci využívající roamingové služby v rámci jedné země cenově znevýhodněni vůči zákazníkům využívajícím roamingové služby na území Unie. Vnitrostátní orgány mohou za tímto účelem přijmout další opatření slučitelná s právem Unie.

(94) Při stanovování pravidel týkajících se sankcí za porušení tohoto nařízení by členské státy měly mimo jiné zohlednit možnost, zda poskytovatelé roamingu mohou odškodnit zákazníky za opoždění nebo bránění v přechodu k alternativnímu poskytovateli roamingu v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy.

(95) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zavedení společného přístupu pro zajištění toho, aby uživatelé veřejných mobilních komunikačních sítí na cestách v rámci Unie neplatili přemrštěné ceny za roamingové služby na území Unie, čímž se dosáhne vysoké úrovně ochrany spotřebitele posílením hospodářské soutěže mezi poskytovateli roamingu, nemůže být uspokojivě a bezpečně, včas a harmonizovaným způsobem dosaženo na úrovni členských států, a lze jich proto lépe dosáhnout na úrovni

Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

(96) Regulační povinnosti ohledně velkoobchodních cen za roamingové hlasové, SMS a datové služby by měly být zachovány, dokud strukturální opatření nenabudou účinku a na velkoobchodních trzích se dostatečně nerozvine hospodářská soutěž. Kromě toho tendence na trhu v současnosti ukazují, že datové služby se postupně stanou nejdůležitějším typem mobilních služeb, přičemž velkoobchodní roamingové datové služby v současnosti vykazují nejdynamičtější úroveň rozvoje a ceny jsou přiměřeně nižší než současné regulované ceny.

(97) Maloobchodní ochranné stropy by měly být stanoveny na dostatečně vysokých úrovních, které nenarušují možné konkurenční výhody strukturálních opatření, a mohly by být zcela odstraněny, jakmile strukturální řešení nabudou účinku a umožní rozvoj skutečného vnitřního trhu. Maloobchodní ochranné stropy by se tedy měly postupně snižovat a následně zcela pozbýt platnosti.

(98) Komise by měla přezkoumat účinnost tohoto nařízení s ohledem na jeho cíle a jeho příspěvek k provádění předpisového rámce pro elektronické komunikace z roku 2002 a k řádnému fungování vnitřního trhu. V této souvislosti by měla Komise zvážit dopad na konkurenční postavení poskytovatelů mobilních komunikačních služeb různých velikostí a z různých částí Unie, vývoj, trendy a transparentnost maloobchodních i velkoobchodních cen, jejich vztah ke skutečným nákladům, míru potvrzení předpokladů posouzení dopadů, jež doprovázelo toto nařízení, náklady na dodržování povinností a dopad na investice. Komise by s ohledem na technologický vývoj měla rovněž zvážit dostupnost a kvalitu služeb, které představují alternativu roamingu (např. přístup prostřednictvím WiFi).

(99) Regulační povinnosti týkající se velkoobchodních a maloobchodních cen za hlasové, SMS a datové roamingové služby by z důvodu ochrany spotřebitele měly být zachovány tak dlouho, dokud nedojde k plnému rozvoji hospodářské soutěže na maloobchodní nebo velkoobchodní úrovni. Za tímto účelem by Komise do 30. června 2016 měla posoudit, zda bylo dosaženo cílů tohoto nařízení včetně toho, zda byla plně provedena strukturální opatření a zda se na vnitřním trhu roamingových služeb dostatečně rozvinula hospodářská soutěž. Dojde-li Komise k závěru, že se hospodářská soutěž dostatečně nerozvinula, měla by následně Evropskému parlamentu a Radě předložit vhodné návrhy k zajištění toho, aby byli spotřebitelé od roku 2017 dostatečně chráněni.

(100) Po provedení výše uvedeného přezkumu by měla Komise v zájmu zajištění průběžného sledování roamingových služeb v Unii připravit každé dva roky zprávu pro Evropský parlament a Radu, která bude obsahovat obecné shrnutí informací o nejnovějších trendech v oblasti roamingových služeb, průběžné posouzení pokroku dosaženého při plnění cílů tohoto nařízení a průběžné posouzení možných alternativních způsobů plnění těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení zavádí společný přístup pro zajištění toho, aby uživatelé veřejných mobilních komunikačních sítí na cestách v rámci Unie neplatili ve srovnání s konkurenčními vnitrostátními cenami přemrštěné ceny za roamingové služby na území Unie při uskutečňování volání nebo příjmu volání, odesílání a příjmu SMS zpráv a používání paketově komutovaných datových komunikačních služeb, čímž se přispěje k řádnému fungování vnitřního trhu za současného dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele, podpoří se hospodářská soutěž a transparentnost na trhu, podnítí se inovační činnost a rozšíří se možnost volby pro spotřebitele.

Stanoví pravidla, která umožní prodej regulovaných roamingových služeb oddělený od prodeje vnitrostátních mobilních komunikačních služeb a stanoví podmínky pro velkoobchodní přístup k veřejným mobilním komunikačním sítím za účelem poskytování regulovaných roamingových služeb. Stanoví také přechodná pravidla pro ceny, které si mohou poskytovatelé roamingu účtovat za poskytování regulovaných roamingových služeb za hlasová volání a SMS zprávy zahájené a ukončené v Unii a za paketově komutované datové komunikační služby používané roamingovými zákazníky při roamingu v mobilní komunikační síti v rámci Unie. To platí jak pro ceny účtované operátory sítí na velkoobchodní úrovni, tak pro ceny účtované poskytovateli roamingu na maloobchodní úrovni.

2. Oddělený prodej regulovaných roamingových služeb a vnitrostátních mobilních komunikačních služeb je nezbytným dílčím krokem na cestě k posílení hospodářské soutěže s cílem snížit roamingové tarify pro zákazníky v zájmu dosažení vnitřního trhu mobilních komunikačních služeb a v konečném důsledku bez rozlišování mezi vnitrostátními a roamingovými tarify.

3. Toto nařízení rovněž stanoví pravidla, jejichž cílem je zvýšit transparentnost cen a zlepšit poskytování informací o cenách uživatelům roamingových služeb.

4. Toto nařízení představuje zvláštní opatření ve smyslu čl. 1 odst. 5 rámcové směrnice.

5. Maximální ceny stanovené tímto nařízením jsou uvedeny v eurech.

6. Pokud jsou maximální ceny podle článků 7, 9 a 12 vyjádřeny v jiných měnách než v euru, stanoví se počáteční limity ve smyslu uvedených článků v těchto měnách za použití referenčních směnných kurzů zveřejněných dne 1. května 2012 Evropskou centrální bankou v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Pro účely následných limitů podle čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 se upravené ceny určují za použití referenčního směnného kurzu zveřejněného dne 1. května daného kalendářního roku. Pro maximální ceny podle čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 se limity vyjádřené v jiných měnách než v euru po roce 2015 každoročně upravují. Každoročně upravené limity v těchto měnách se uplatňují od 1. července za použití referenčního směnného kurzu zveřejněného dne 1. května daného roku.

7. Pokud jsou maximální ceny podle článků 8, 10 a 13 vyjádřeny v jiných měnách než v euru, stanoví se počáteční limity ve smyslu uvedených článků v těchto měnách za použití průměru referenčních směnných kurzů zveřejněných dne 1. března, 1. dubna a 1. května 2012 Evropskou centrální bankou v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Pro účely následných limitů podle čl. 8 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 se upravené ceny určují za použití průměru referenčních směnných kurzů zveřejněných dne 1. března, 1. dubna a 1. května daného kalendářního roku. Pro maximální ceny podle čl. 8 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 se limity vyjádřené v jiných měnách než v euru po roce 2015 každoročně upravují. Každoročně upravené limity v těchto měnách se uplatňují od 1. července za použití průměru referenčních směnných kurzů zveřejněných dne 1. března, 1. dubna a 1. května daného roku.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice stanovené v článku 2 přístupové směrnice, v článku 2 rámcové směrnice a v článku 2 směrnice o univerzální službě.

2. Kromě definic uvedených v odstavci 1 se použijí tyto definice:

a) „poskytovatelem roamingu“ se rozumí podnik, který poskytuje roamingovému zákazníkovi regulované maloobchodní roamingové služby;

b) „domovským poskytovatelem“ se rozumí podnik, který poskytuje roamingovému zákazníkovi vnitrostátní mobilní komunikační služby;

c) „alternativním poskytovatelem roamingu“ se rozumí poskytovatel roamingu odlišný od domovského poskytovatele;

d) „domovskou sítí“ se rozumí veřejná komunikační síť nacházející se na území členského státu a využívaná poskytovatelem roamingu k poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb roamingovým zákazníkům;

e) „navštívenou sítí“ se rozumí veřejná pozemní mobilní komunikační síť nacházející se na území jiného členského státu, než je členský stát, v němž se nachází domovský poskytovatel roamingového zákazníka, která umožňuje roamingovým zákazníkům uskutečňovat nebo přijímat volání, odesílat nebo přijímat SMS zprávy nebo využívat paketově komutované datové komunikace na základě ujednání s operátorem domovské sítě;

f) „roamingem na území Unie“ se rozumí využívání mobilního zařízení roamingovým zákazníkem k uskutečňování nebo příjmu volání v rámci Unie, k odesílání či příjmu SMS zpráv v rámci Unie nebo k využívání paketově komutovaných datových komunikací na území jiného členského státu, než je členský stát, v němž se nachází síť domovského poskytovatele, a to na základě ujednání mezi operátorem domovské sítě a operátorem navštívené sítě;

g) „roamingovým zákazníkem“ se rozumí zákazník poskytovatele regulovaných roamingových služeb prostřednictvím veřejné pozemní mobilní komunikační sítě nacházející se na území Unie, jehož smlouva nebo ujednání s tímto poskytovatelem roamingu umožňuje roaming na území Unie;

h) „regulovaným roamingovým voláním“ se rozumí mobilní hlasové telefonní volání uskutečněné roamingovým zákazníkem, které má původ v navštívené síti a končí ve veřejné komunikační síti v rámci Unie, nebo mobilní hlasové telefonní volání přijaté roamingovým zákazníkem, které má původ ve veřejné komunikační síti v rámci Unie a končí v navštívené síti;

i) „hlasovým eurotarifem“ se rozumí jakýkoli tarif, který nepřesahuje maximální cenu uvedenou v článku 8, který může poskytovatel roamingu v souladu s uvedeným článkem účtovat za poskytování regulovaných roamingových volání;

j) „SMS zprávou“ se rozumí textová zpráva služby krátkých textových zpráv, která je složena především z abecedních nebo numerických znaků a kterou lze odesílat mezi mobilními nebo pevnými čísly přidělenými podle národních číslovacích plánů;

k) „regulovanou roamingovou SMS zprávou“ se rozumí SMS zpráva odeslaná roamingovým zákazníkem, která má původ v navštívené síti a končí ve veřejné komunikační síti v rámci Unie, nebo SMS zpráva přijatá roamingovým zákazníkem, která má původ ve veřejné komunikační síti v rámci Unie a končí v navštívené síti;

l) „SMS eurotarifem“ se rozumí jakýkoli tarif, který nepřesahuje maximální ceny uvedené v článku 10, který může poskytovatel roamingu v souladu s uvedeným článkem účtovat za poskytování regulovaných roamingových SMS zpráv;

m) „regulovanou roamingovou datovou službou“ se rozumí roamingová služba umožňující využívání paketově komutovaných datových komunikací roamingovým zákazníkem pomocí jeho mobilního zařízení tehdy, když je připojen k navštívené síti. Regulovaná roamingová datová služba nezahrnuje přenos nebo příjem regulovaných roamingových volání nebo SMS zpráv, ale zahrnuje přenos a příjem MMS zpráv;

n) „datovým eurotarifem“ se rozumí jakýkoli tarif, který nepřesahuje maximální ceny uvedené v článku 13, které může poskytovatel roamingu v souladu s uvedeným článkem účtovat za poskytování regulovaných roamingových datových služeb;

o) „velkoobchodním roamingovým přístupem“ se rozumí přímý velkoobchodní roamingový přístup nebo velkoobchodní roamingového přístup za účelem dalšího prodeje;

p) „přímým velkoobchodním roamingovým přístupem“ se rozumí zpřístupnění zařízení nebo služeb operátorem mobilní sítě jinému podniku za stanovených podmínek tak, aby tento jiný podnik poskytoval regulované roamingové služby roamingovým zákazníkům;

q) „velkoobchodním roamingovým přístupem za účelem dalšího prodeje“ se rozumí poskytování roamingových služeb na velkoobchodním základě operátorem mobilní sítě jiným, než je operátor navštívené sítě, jinému podniku tak, aby tento jiný podnik poskytoval regulované roamingové služby roamingovým zákazníkům.

Článek 3

Velkoobchodní roamingový přístup

1. Operátoři mobilních sítí vyhoví všem oprávněným žádostem o velkoobchodní roamingový přístup.

2. Operátoři mobilních sítí mohou zamítnout žádosti o velkoobchodní roamingový přístup pouze na základě objektivních kritérií.

3. Velkoobchodní roamingový přístup zahrnuje přístup ke všem síťovým prvkům a přiřazeným zařízením, příslušným službám a softwarovým a informačním systémům nezbytným pro poskytování regulovaných roamingových služeb zákazníkům.

4. Pravidla pro regulované velkoobchodní roamingové ceny stanovená v článcích 7, 9 a 12 se použijí na poskytování přístupu ke všem součástem velkoobchodního roamingového přístupu uvedeným v odstavci 3.

Aniž je dotčen první pododstavec, mohou operátoři mobilních sítí v případě velkoobchodního roamingového přístupu za účelem dalšího prodeje účtovat spravedlivé a přiměřené ceny za součásti, které v odstavci 3 uvedeny nejsou.

5. Operátoři mobilních sítí zveřejní referenční nabídku s přihlédnutím k pokynům sdružení BEREC uvedeným v odstavci 8 a zpřístupní ji podniku požadujícímu velkoobchodní roamingový přístup. Operátoři mobilních sítí poskytnou podniku požadujícímu přístup návrh smlouvy, který splňuje podmínky tohoto článku, pro takovýto přístup, a to nejpozději do jednoho měsíce od původního obdržení žádosti operátorem mobilní sítě. Velkoobchodní roamingový přístup je udělen v přiměřené časové lhůtě, která nepřesáhne tři měsíce od uzavření smlouvy. Operátoři mobilních sítí, kteří obdrželi žádost o velkoobchodní roamingový přístup a podniky požadující přístup jednají v dobré víře.

6. Referenční nabídka uvedená v odstavci 5 je dostatečně podrobná a zahrnuje všechny nezbytné součásti velkoobchodního roamingového přístupu uvedené v odstavci 3, a zároveň poskytuje popis nabídek týkajících se přímého velkoobchodního roamingového přístupu a velkoobchodního roamingového přístupu za účelem dalšího prodeje a souvisejících podmínek. Vnitrostátní regulační orgány nařídí v případě potřeby změny referenčních nabídek, aby byly splněny povinnosti stanovené v tomto článku.

7. Pokud si podnik požadující přístup přeje zahájit obchodní jednání s cílem zahrnout rovněž součásti, které nejsou zahrnuty v referenční nabídce, operátoři mobilních sítí na takovou žádost odpoví v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne dva měsíce od jejího původního obdržení. Pro účely tohoto odstavce se odstavce 2 a 5 nepoužijí.

8. Do 30. září 2012 a s cílem přispět k důslednému používání tohoto článku stanoví sdružení BEREC po konzultaci zúčastněných stran a v úzké spolupráci s Komisí pokyny pro velkoobchodní roamingový přístup.

9. Odstavce 5 až 7 se použijí ode dne 1. ledna 2013.

Článek 4

Oddělený prodej regulovaných maloobchodních roamingových služeb

1. Domovští poskytovatelé umožní svým zákazníkům přístup k regulovaným roamingovým hlasovým, SMS a datovým službám poskytovaným (jako balíček) kterýmkoli alternativním poskytovatelem roamingu.

Domovský poskytovatel ani poskytovatel roamingu nebrání zákazníkům v přístupu k regulovaným roamingovým datovým službám poskytovaným alternativním poskytovatelem roamingu přímo v navštívené síti.

2. Roamingoví zákazníci mají mít právo kdykoli změnit poskytovatele roamingu. Pokud se roamingový zákazník rozhodne přejít k jinému poskytovateli roamingu, převedení se provede bez zbytečného odkladu a v každém případě v nejkratší možné lhůtě v závislosti na zvoleném technickém řešení pro zavádění odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb, ale v každém případě nejdéle do tří pracovních dnů od uzavření dohody s novým poskytovatelem roamingu.

3. Převedení na alternativního poskytovatele roamingu nebo mezi poskytovateli roamingu je zákazníkům poskytováno bezplatně a lze jej provést v rámci každého tarifního plánu. Nevyžaduje uzavření související účastnické smlouvy ani nevyžaduje dodatečné pevné nebo pravidelné platby týkající se jiných prvků účastnické smlouvy než roamingu v porovnání s podmínkami platnými před převedením.

4. Domovští poskytovatelé informují všechny své roamingové zákazníky jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o možnosti zvolit si služby uvedené v prvním pododstavci odstavce 1.

Zejména při uzavírání nebo obnovování smlouvy o mobilních komunikačních službách poskytnou domovští poskytovatelé všem svým zákazníkům jednotlivě úplné informace o možnosti zvolit si alternativního poskytovatele roamingu a nebrání jim v uzavření smlouvy s alternativním poskytovatelem roamingu. Zákazníci uzavírající s domovským poskytovatelem smlouvu o regulovaných roamingových službách výslovně potvrdí, že byli o této možnosti informováni. Domovský poskytovatel nebrání maloobchodníkům, kteří slouží jako místa prodeje domovského poskytovatele, v nabízení smluv pro oddělené roamingové služby s alternativními poskytovateli roamingu, ani je od toho neodrazuje nebo nedemotivuje.

5. Technické vlastnosti regulovaných roamingových služeb nesmí být změněny způsobem, který by je odlišoval od technických vlastností regulovaných roamingových služeb, včetně parametrů kvality, poskytovaných zákazníkovi před převedením. Pokud se převedení netýká všech regulovaných roamingových služeb, ty regulované roamingové služby, které nejsou předmětem převedení, se i nadále poskytují za stejnou cenu, v co nejúplnějším rozsahu a se stejnými technickými vlastnostmi, včetně parametrů kvality.

6. Tento článek se použije ode dne 1. července 2014.

Článek 5

Provádění odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb

1. Domovští poskytovatelé zavedou oddělený prodej regulovaných maloobchodních roamingových služeb podle článku 4, aby zákazníci mohli využívat vnitrostátní mobilní komunikační služby a oddělené regulované roamingové služby. Domovští poskytovatelé splní všechny oprávněné žádosti o přístup k zařízením a souvisejícím podpůrným službám významným pro oddělený prodej regulovaných maloobchodních roamingových služeb. Přístup k těmto zařízením a podpůrným službám, které jsou nezbytné k tomu, aby byl umožněn oddělený prodej regulovaných roamingových služeb, včetně služeb ověření uživatele, je poskytován bezplatně a zákazníkům za něj nejsou účtovány žádné přímé poplatky.

2. Aby se zajistilo důsledné a souběžné provádění odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb v celé Unii, Komise prostřednictvím prováděcích aktů a po konzultaci sdružení BEREC přijme do 31. prosince 2012 podrobná pravidla týkající se povinnosti poskytovat informace stanovené v čl. 4 odst. 4 a o technickém řešení pro zavedení odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 6 odst. 2 a použijí se ode dne 1. července 2014.

3. Technické řešení pro zavedení odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb splňuje tato kritéria:

a) vstřícnost vůči spotřebitelům, zejména v tom smyslu, že spotřebitelům umožňuje snadno a rychle přecházet k alternativnímu poskytovateli roamingu při zachování dosavadního mobilního telefonního čísla a používání stejného mobilního zařízení;

b) schopnost splnit všechny kategorie požadavků zákazníků konkurenceschopným způsobem, včetně intenzivního využívání datových služeb;

c) schopnost účinně podporovat hospodářskou soutěž rovněž při zohlednění možnosti operátorů využívat infrastrukturu v jejich vlastnictví nebo svá obchodní ujednání;

d) nákladová efektivnost při zohlednění rozdělení nákladů mezi domovskými poskytovateli a alternativními poskytovateli roamingu;

e) schopnost efektivně plnit povinnosti uvedené v čl. 4 odst. 1;

f) umožňuje maximální stupeň interoperability;

g) vstřícnost vůči zákazníkům, zejména pokud jde o technickou manipulaci s mobilním zařízením prováděnou zákazníky při změně sítí;

h) zajišťuje, že není bráněno využívání roamingových služeb zákazníky Unie ve třetích zemích nebo zákazníky třetích zemí v Unii;

i) zajištění dodržování pravidel na ochranu soukromí, osobních údajů, bezpečnosti a integrity sítí a transparentnosti požadovaných rámcovou směrnicí a zvláštními směrnicemi;

j) zohlednění skutečnosti, že vnitrostátní regulační orgány prosazují možnost koncových uživatelů mít přístup k informacím a šířit je nebo využívat aplikace a služby, které si zvolí, v souladu s čl. 8 odst. 4 písm. g) rámcové směrnice;

k) zajištění toho, že poskytovatelé uplatňují rovnocenné podmínky za rovnocenných okolností.

4. Za účelem splnění kritérií uvedených v odstavci 3 může technické řešení kombinovat jednu nebo více technických možností.

5. Komise v případě nutnosti udělí zmocnění evropskému normalizačnímu orgánu, aby přizpůsobil příslušné normy, jež jsou pro harmonizované zavedení odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb nezbytné.

6. Odstavce 1, 3, 4 a 5 tohoto článku se použijí ode dne 1. července 2014.

Článek 6

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Komunikační výbor, zřízený článkem 22 rámcové směrnice. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 7

Velkoobchodní ceny za regulovaná roamingová volání

1. Průměrná velkoobchodní cena, kterou smí operátor navštívené sítě účtovat zákazníkovu poskytovateli roamingu za poskytnutí regulovaného roamingového volání, které má původ v této navštívené síti, včetně nákladů na původ, tranzit a ukončení volání, nesmí od 1. července 2012 překročit 0,14 EUR za minutu.

2. Tato průměrná velkoobchodní cena uvedená v odstavci 1 platí pro jakoukoli dvojici operátorů a vypočítává se za dvanáctiměsíční období, popřípadě za kratší období, které zbývá do pozbytí platnosti maximální průměrné velkoobchodní ceny stanovené v tomto odstavci nebo do 30. června 2022. Maximální průměrná velkoobchodní cena se dne 1. července 2013 sníží na 0,10 EUR a dne 1. července 2014 na 0,05 EUR a aniž je dotčen článek 19, zůstane až do 30. června 2022 ve výši 0,05 EUR.

3. Průměrná velkoobchodní cena uvedená v odstavci 1 se vypočítá vydělením celkových obdržených velkoobchodních příjmů z roamingu celkovým počtem minut velkoobchodního roamingu skutečně využitých k poskytnutí velkoobchodních roamingových volání v rámci Unie dotyčným operátorem za dané období, sčítaných po sekundách takovým způsobem, aby operátor navštívené sítě mohl uplatnit počáteční minimální účtovanou dobu, která nepřesahuje 30 sekund.

Článek 8

Maloobchodní ceny za regulovaná roamingová volání

1. Poskytovatelé roamingu zpřístupní a jasnou a transparentní formou aktivně nabízejí hlasový eurotarif uvedený v odstavci 2 všem svým roamingovým zákazníkům. Tento tarif nevyžaduje uzavření související účastnické smlouvy ani nezahrnuje další pevné nebo pravidelné platby a může být kombinován s jakýmkoli jiným maloobchodním tarifem.

Při nabízení hlasového eurotarifu poskytovatelé roamingu upozorní své roamingové zákazníky, kteří si zvolili zvláštní roamingový tarif nebo balíček, na podmínky tohoto tarifu nebo balíčku.

2. S účinkem ode dne 1. července 2012 se maloobchodní cena hlasového eurotarifu (bez DPH), kterou smí poskytovatel roamingu účtovat svému roamingovému zákazníkovi za zprostředkování regulovaného roamingového volání, může u roamingových volání lišit, avšak nesmí překročit 0,29 EUR za minutu za uskutečněná volání a 0,08 EUR za minutu za přijatá volání. Maximální maloobchodní cena za uskutečněná volání se ode dne 1. července 2013 sníží na 0,24 EUR a ode dne 1. července 2014 na 0,19 EUR a maximální maloobchodní cena za přijatá volání se ode dne 1. července 2013 sníží na 0,07 EUR a dne 1. července 2014 na 0,05 EUR. Aniž je dotčen článek 19, zůstanou tyto maximální maloobchodní ceny v rámci hlasového eurotarifu v platnosti až do 30. června 2017.

Poskytovatelé roamingu neúčtují svým roamingovým zákazníkům příjem roamingové hlasové zprávy. Tím nejsou dotčeny ostatní platné ceny, např. ceny za poslech těchto zpráv.

Každý poskytovatel roamingu účtuje svým roamingovým zákazníkům za poskytování regulovaného roamingového volání, pro které platí hlasový eurotarif, ať už uskutečněného nebo přijatého, v tarifikaci po sekundách.

Poskytovatel roamingu může na uskutečněná volání podléhající hlasovému eurotarifu použít minimální počáteční účtovací dobu nepřesahující 30 sekund.

3. Poskytovatelé roamingu použijí hlasový eurotarif pro všechny stávající roamingové zákazníky automaticky, s výjimkou roamingových zákazníků, kteří si již záměrně zvolili zvláštní roamingový tarif nebo balíček, díky němuž využívají pro regulovaná roamingová volání výhody jiného tarifu, než který by jim byl přidělen v případě, že by tento výběr neuskutečnili.

4. Poskytovatelé roamingu použijí hlasový eurotarif pro všechny nové roamingové zákazníky, kteří si dobrovolně nevybrali jiný roamingový tarif nebo tarifní balíček roamingových služeb obsahující jiný tarif pro regulovaná roamingová volání.

5. Každý roamingový zákazník může kdykoli požádat o převedení na hlasový eurotarif nebo z hlasového eurotarifu na jiný tarif. Toto převedení proběhne do jednoho pracovního dne od přijetí žádosti, je bezplatné a nesmí zahrnovat žádné podmínky ani omezení týkající se jiných prvků účastnické smlouvy, s výjimkou případů, kdy si roamingový zákazník, který si objednal zvláštní roamingový balíček zahrnující více než jednu regulovanou roamingovou službu, přeje převedení na hlasový eurotarif a kdy poskytovatel roamingu může požadovat, aby se tento zákazník vzdal výhod ostatních prvků tohoto balíčku. Poskytovatel roamingu může lhůtu pro převedení prodloužit až do okamžiku, kdy skončí minimální stanovené období, po něž musí být využíván předchozí roamingový tarif a které nesmí přesáhnout dva měsíce. Hlasový eurotarif lze vždy kombinovat s SMS eurotarifem a datovým eurotarifem.

Článek 9

Velkoobchodní ceny za regulované roamingové SMS zprávy

1. S účinkem ode dne 1. července 2012 nesmí průměrná velkoobchodní cena, kterou smí operátor navštívené sítě účtovat za zprostředkování regulované roamingové SMS zprávy, která má původ v této navštívené síti, překročit 0,03 EUR za SMS zprávu. Maximální průměrná velkoobchodní cena se ode dne 1. července 2013 sníží na 0,02 EUR a aniž je dotčen článek 19, zůstane až do 30. června 2022 ve výši 0,02 EUR.

2. Průměrná velkoobchodní cena uvedená v odstavci 1 platí pro jakoukoli dvojici operátorů a vypočítává se za dvanáctiměsíční období, popřípadě za kratší období, které zbývá do 30. června 2022.

3. Průměrná velkoobchodní cena uvedená v odstavci 1 se vypočítá vydělením celkových velkoobchodních příjmů obdržených operátorem navštívené sítě nebo operátorem domovské sítě za originaci a přenos regulovaných roamingových SMS zpráv v Unii za dané období celkovým počtem regulovaných roamingových SMS zpráv originovaných a přenesených jménem příslušného poskytovatele roamingu nebo operátora domovské sítě za toto období.

4. Operátor navštívené sítě neúčtuje poskytovateli roamingu nebo operátorovi domovské sítě roamingového zákazníka žádnou cenu za ukončení regulované roamingové SMS zprávy odeslané roamingovému zákazníkovi při roamingu v jím navštívené síti, s výjimkou ceny uvedené v odstavci 1.

Článek 10

Maloobchodní ceny za regulované roamingové SMS zprávy

1. Poskytovatelé roamingu jasnou a transparentní formou zpřístupní a aktivně nabízejí SMS eurotarif uvedený v odstavci 2 všem svým roamingovým zákazníkům. SMS eurotarif nevyžaduje uzavření žádné související účastnické smlouvy ani nezahrnuje další pevné nebo pravidelné platby a může být kombinován s jakýmkoli jiným maloobchodním tarifem, s výhradou dalších ustanovení tohoto článku.

2. S účinkem ode dne 1. července 2012 se může maloobchodní cena (bez DPH) SMS eurotarifu, kterou smí poskytovatel roamingu účtovat svému roamingovému zákazníkovi za regulovanou roamingovou SMS zprávu odeslanou tímto roamingovým zákazníkem, u regulovaných roamingových SMS zpráv lišit, avšak nesmí překročit 0,09 EUR. Tato maximální cena se sníží ode dne 1. července 2013 na 0,08 EUR a ode dne 1. července 2014 na 0,06 EUR a aniž je dotčen článek 19, zůstane až do 30. června 2017 ve výši 0,06 EUR.

3. Poskytovatelé roamingu neúčtují svým roamingovým zákazníkům příjem regulované roamingové SMS zprávy.

4. Poskytovatelé roamingu automaticky použijí SMS eurotarif pro všechny stávající roamingové zákazníky, kromě roamingových zákazníků, kteří si již dobrovolně zvolili zvláštní roamingový tarif nebo balíček, díky němuž využívají výhody jiného tarifu pro regulované roamingové SMS zprávy, než který by jim byl přidělen, pokud by tento výběr neuskutečnili.

5. Poskytovatelé roamingu použijí SMS eurotarif pro všechny nové roamingové zákazníky, kteří si dobrovolně nevybrali jiný roamingový SMS tarif nebo tarifní balíček roamingových služeb obsahující jiný tarif pro regulované roamingové SMS zprávy.

6. Každý roamingový zákazník může kdykoli požádat o převedení na SMS eurotarif nebo z SMS eurotarifu na jiný tarif. Toto převedení proběhne do jednoho pracovního dne od obdržení žádosti, je bezplatné a nesmí zahrnovat žádné podmínky ani omezení týkající se jiných než roamingových prvků účastnické smlouvy. Poskytovatel roamingu může lhůtu pro převedení prodloužit až do okamžiku, kdy skončí minimální stanovené období, po něž musí být využíván předchozí roamingový tarif a které nesmí přesáhnout dva měsíce. SMS eurotarif lze vždy kombinovat s hlasovým eurotarifem a datovým eurotarifem.

Článek 11

Technické vlastnosti regulovaných roamingových SMS zpráv

Žádný poskytovatel roamingu, domovský poskytovatel, operátor domovské sítě nebo operátor navštívené sítě nesmí měnit technické vlastnosti regulovaných roamingových SMS zpráv způsobem, který by je odlišoval od technických vlastností SMS zpráv poskytovaných na vnitrostátním trhu.

Článek 12

Velkoobchodní ceny za regulované roamingové datové služby

1. S účinkem ode dne 1. července 2012 nesmí průměrná velkoobchodní cena, kterou smí operátor navštívené sítě účtovat domovskému poskytovateli roamingového zákazníka za poskytování regulovaných roamingových datových služeb prostřednictvím této navštívené sítě, překročit ochranný limit 0,25 EUR za megabyte přenesených dat. Ochranný limit se ode dne 1. července 2013 sníží na 0,15 EUR za megabyte přenesených

dat a ode dne 1. července 2014 na 0,05 EUR za megabyte přenesených dat a aniž je dotčen článek 19, zůstane až do 30. června 2022 ve výši 0,05 EUR za megabyte přenesených dat.

2. Průměrná velkoobchodní cena uvedená v odstavci 1 platí pro jakoukoli dvojici operátorů a vypočítává se za dvanáctiměsíční období, popřípadě za kratší období, které zbývá do 30. června 2022.

3. Průměrná velkoobchodní cena uvedená v odstavci 1 se vypočítá vydělením celkových velkoobchodních příjmů obdržených operátorem navštívené sítě nebo operátorem domovské sítě za poskytování regulovaných roamingových datových služeb za stanovené období celkovým počtem megabytů dat skutečně spotřebovaných při poskytování těchto služeb za toto období, sčítaných na základě tarifikace po kilobytech jménem příslušného poskytovatele roamingu nebo operátora domovské sítě v uvedeném období.

Článek 13

Maloobchodní ceny za regulované roamingové datové služby

1. Poskytovatelé roamingu jasnou a transparentní formou zpřístupní a aktivně nabízejí datový eurotarif uvedený v odstavci 2 všem svým roamingovým zákazníkům. Tento datový eurotarif nevyžaduje uzavření žádné související účastnické smlouvy ani nezahrnuje další pevné nebo pravidelné platby a může být kombinován s jakýmkoli jiným maloobchodním tarifem.

Při nabízení eurotarifu poskytovatelé roamingu upozorní roamingové zákazníky, kteří si již zvolili zvláštní roamingový tarif nebo balíček, na podmínky takového tarifu nebo balíčku.

2. S účinkem ode dne 1. července 2012 nesmí maloobchodní cena v rámci datového eurotarifu (bez DPH), kterou smí poskytovatel roamingu účtovat svému roamingovému zákazníkovi za poskytování regulované datové roamingové služby, překročit 0,70 EUR za využitý megabyte. Maximální maloobchodní cena za využitá data se ode dne 1. července 2013 sníží na 0,45 EUR za využitý megabyte a od 1. července 2014 na 0,20 EUR za využitý megabyte a aniž je dotčen článek 19, zůstane až do 30. června 2017 ve výši 0,20 EUR za využitý megabyte.

Každý poskytovatel roamingu účtuje svým roamingovým zákazníkům za poskytování regulovaných roamingových datových služeb, pro které platí datový eurotarif, v tarifikaci po kilobytech, s výjimkou multimediálních zpráv (MMS), za které může být účtována cena za jednotku. V takovém případě maloobchodní cena, kterou smí poskytovatel roamingu účtovat svému roamingovému zákazníkovi za přenos či obdržení roamingové MMS zprávy, nepřekročí maximální maloobchodní cenu stanovenou v prvním pododstavci.

3. Od 1. července 2012 poskytovatelé roamingu automaticky použijí datový eurotarif pro všechny stávající roamingové zákazníky, kromě roamingových zákazníků, kteří si již zvolili zvláštní roamingový tarif nebo kteří již využívají tarifu, který je zjevně levnější než datový eurotarif, nebo kteří si již zvolili balíček, díky němuž využívají výhody jiného tarifu pro regulované roamingové datové služby, než který by jim byl přidělen, pokud by tento výběr neuskutečnili.

4. Od 1. července 2012 poskytovatelé roamingu použijí datový eurotarif pro všechny nové roamingové zákazníky, kteří si dobrovolně nezvolili jiný roamingový datový tarif nebo tarifní balíček roamingových služeb obsahující jiný tarif pro regulované roamingové datové služby.

5. Každý roamingový zákazník může při dodržení smluvních podmínek kdykoli požádat o převedení na datový eurotarif nebo z datového eurotarifu na jiný tarif. Toto převedení proběhne do jednoho pracovního dne od obdržení žádosti, je bezplatné a nesmí zahrnovat žádné podmínky ani omezení týkající se jiných prvků účastnické smlouvy, než je roaming na území Unie. Poskytovatel roamingu může lhůtu pro převedení prodloužit až do okamžiku, kdy skončí minimální stanovené období, po něž musí být využíván předchozí roamingový tarif a které nesmí přesáhnout dva měsíce. Datový eurotarif lze vždy kombinovat s SMS eurotarifem a hlasovým eurotarifem.

6. Poskytovatelé roamingu do 30. června 2012 jasným a srozumitelným způsobem a na trvalém nosiči jednotlivě informují všechny své roamingové zákazníky o datovém eurotarifu, o skutečnosti, že tento tarif bude platit nejpozději od 1. července 2012 pro všechny roamingové zákazníky, kteří si dobrovolně nezvolili zvláštní tarif nebo balíček vztahující se na regulované roamingové datové služby, a o jejich právu na převedení na datový eurotarif a z datového eurotarifu na jiný tarif podle odstavce 5.

Článek 14

Transparentnost maloobchodních cen za roamingová volání a SMS zprávy

1. Každý poskytovatel roamingu poskytne roamingovému zákazníkovi po jeho vstupu na území jiného členského státu, než je členský stát jeho domovského poskytovatele, bezplatně, bez zbytečného prodlení a automaticky prostřednictvím zprávy zaslané na mobilní telefon základní personalizované informace o cenách za roaming (včetně DPH), které platí pro uskutečňování a příjem volání a odesílání SMS zpráv dotyčným zákazníkem v navštíveném členském státě, aby roamingové zákazníky upozornil na skutečnost, že jim budou při uskutečňování nebo příjmu volání a při odesílání SMS zpráv účtovány ceny za roaming, ledaže zákazník poskytovateli roamingu oznámí, že takové upozornění nepožaduje.

Tyto základní personalizované informace o cenách zahrnují nejvyšší ceny (v měně, ve které je vystavováno domovské vyúčtování domovským poskytovatelem zákazníka), které mohou být zákazníkovi účtovány v rámci jeho tarifního programu za:

a) uskutečňování regulovaných roamingových volání v rámci navštíveného členského státu a z navštíveného členského státu zpět do členského státu jeho domovského poskytovatele, jakož i za příjem regulovaných roamingových volání, a

b) odesílání regulovaných roamingových SMS zpráv na území navštíveného členského státu.

Rovněž obsahují číslo bezplatné telefonní linky uvedené v odstavci 2, na níž lze získat podrobnější informace a informace o možnosti přístupu ke službám tísňového volání bezplatným vytočením evropského čísla tísňového volání 112.

Při každé zprávě má zákazník příležitost uvědomit bezplatně a jednoduše poskytovatele roamingu o tom, že toto automatické zasílání zpráv nepožaduje. Zákazník, který oznámil, že nepožaduje automatické zasílání zpráv, má právo kdykoli bezplatně požádat poskytovatele roamingu, aby mu tuto službu opět začal poskytovat.

Nevidomým osobám a osobám se zbytky zraku poskytují poskytovatelé roamingu na základě žádosti základní personalizované informace o cenách podle prvního pododstavce automaticky hlasovým voláním a bezplatně.

První, druhý, čtvrtý a pátý pododstavec se rovněž použije na hlasové a SMS roamingové služby využívané roamingovými zákazníky cestujícími mimo území Unie a poskytované poskytovatelem roamingu.

2. Kromě možností uvedených v odstavci 1 mají zákazníci kdekoli v Unii právo požadovat a bezplatně obdržet podrobnější personalizované informace o cenách za roaming platných v navštívené síti pro hlasová volání a SMS, jakož i informace o opatřeních v oblasti transparentnosti platných na základě tohoto nařízení, a to formou hlasového volání do mobilní sítě nebo prostřednictvím SMS. Tato žádost je podávána prostřednictvím bezplatné telefonní linky určené k tomuto účelu poskytovatelem roamingu. Povinnosti stanovené v odstavci 1 se nevztahují na zařízení, která nepodporují funkci SMS.

3. Při uzavření účastnické smlouvy poskytují poskytovatelé roamingu všem uživatelům úplné informace o platných cenách za roaming, zejména o hlasovém eurotarifu a SMS eurotarifu. Bez zbytečného prodlení rovněž poskytují svým roamingovým zákazníkům aktuální informace o platných cenách za roaming pokaždé, kdy dojde ke změně těchto cen.

Poskytovatelé roamingu přijmou přiměřená opatření k zajištění informovanosti všech svých roamingových zákazníků o možnosti zvolit si hlasový eurotarif a SMS eurotarif. Zejména informují všechny roamingové zákazníky o podmínkách hlasového eurotarifu a o podmínkách SMS eurotarifu, a to jasnou a nestrannou formou. Všem zákazníkům, kteří si zvolili jiný tarif, poté v přiměřených intervalech tuto skutečnost připomínají.

Poskytnuté informace jsou dostatečně podrobné, aby zákazníci mohli posoudit, zda je pro ně přechod na eurotarif přínosem či nikoli.

4. Poskytovatelé roamingu zpřístupní svým zákazníkům informace o tom, jak se vyhnout nevyžádanému roamingu v příhraničních regionech. Poskytovatelé roamingu přijmou přiměřená opatření na ochranu svých zákazníků před placením roamingových cen za nevyžádané roamingové služby, když se nacházejí ve svém domovském členském státě.

Článek 15

Transparentnost a ochranný mechanismus pro maloobchodní roamingové datové služby

1. Poskytovatelé roamingu v souladu s odstavci 2 a 3 zajistí, aby roamingoví zákazníci byli před uzavřením i po uzavření smlouvy náležitě informováni o cenách platných pro používání regulovaných roamingových datových služeb, a to způsobem, který zákazníkům usnadní porozumět finančním důsledkům používání těchto služeb a umožní jim sledovat a kontrolovat své výdaje za ně.

Před uzavřením smlouvy a pravidelně po uzavření smlouvy informují poskytovatelé roamingu případně své zákazníky o riziku automatického a nekontrolovaného připojení a stahování dat prostřednictvím datového roamingu. Poskytovatelé roamingu dále své zákazníky bezplatně a jasným a dobře srozumitelným způsobem informují o tom, jak mohou toto automatické připojení prostřednictvím datového roamingu vypnout, a tím zabránit nekontrolované spotřebě roamingových datových služeb.

2. Poskytovatel roamingu pomocí automatické zprávy informuje roamingového zákazníka o tom, že používá roamingovou službu, a poskytne mu základní personalizované tarifní informace o cenách (v měně domovského vyúčtování poskytovaného domovským poskytovatelem zákazníka), vyjádřené v ceně za megabyte, za poskytování regulovaných roamingových datových služeb platných pro tohoto roamingového zákazníka v dotyčném členském státě, ledaže zákazník poskytovateli roamingu oznámí, že tyto informace nepožaduje.

Tyto základní personalizované tarifní informace jsou doručeny na mobilní zařízení roamingového zákazníka, např. prostřednictvím SMS zprávy, e-mailu či vyskakovacího okna na mobilním zařízení, pokaždé když roamingový zákazník vstoupí do jiného členského státu, než je stát jeho domovského poskytovatele, a poprvé v tomto členském státě spustí roamingovou datovou službu. Tyto informace jsou poskytovány bezplatně v okamžiku, kdy roamingový zákazník spustí roamingovou datovou službu, a to vhodnými prostředky přizpůsobenými ke snadnému příjmu a porozumění.

Zákazník, který svému poskytovateli roamingu oznámil, že nepožaduje automatické zasílání tarifních informací, má právo kdykoli bezplatně požádat poskytovatele roamingu, aby mu tuto službu opět začal poskytovat.

3. Každý poskytovatel roamingu poskytne všem svým roamingovým zákazníkům možnost zvolit si dobrovolně a bez poplatku funkci, která poskytuje informace o celkové spotřebě vyjádřené v objemu nebo v měně, ve které jsou roamingovému zákazníkovi účtovány regulované roamingové datové služby, a která zaručuje, že celkové výdaje za regulované roamingové datové služby nepřekročí bez výslovného souhlasu zákazníka ve stanoveném období, s výjimkou MMS účtovaných za jednotku, určený finanční limit.

Je-li zákazník předem informován o odpovídajících objemech, poskytovatel roamingu za tímto účelem nabídne jeden či více maximálních finančních limitů pro stanovenou dobu užívání. Jeden z těchto limitů (výchozí finanční limit) se musí blížit částce 50 EUR za splatné služby za měsíční zúčtovací období (bez DPH), ale nesmí ji překročit.

Pokud je zákazník předem informován o odpovídajících finančních částkách, poskytovatel roamingu může zavést jako alternativu objemové limity. Jeden z těchto limitů (výchozí objemový limit) musí odpovídat částce vyjádřené v penězích, která nesmí překročit částku 50 EUR za splatné služby za měsíční zúčtovací období (bez DPH).

Poskytovatel roamingu může kromě toho svým roamingovým zákazníkům nabídnout další limity s odlišnými, tj. vyššími nebo nižšími, maximálními měsíčními finančními limity.

Výchozí limity uvedené ve druhém a třetím pododstavci jsou uplatňovány na všechny zákazníky, kteří si nezvolili jiný limit.

Každý poskytovatel roamingu dále zajistí, aby v případě, že roamingové datové služby dosáhnou 80 % dohodnutého finančního nebo objemového limitu, bylo na mobilní zařízení roamingového zákazníka odesláno příslušné upozornění, a to např. prostřednictvím SMS zprávy, e-mailu či vyskakovacího okna na počítači. Každý zákazník má právo požádat svého poskytovatele roamingu, aby odesílání těchto upozornění ukončil, a má právo kdykoliv a bezplatně požádat poskytovatele, aby mu tuto službu opět začal poskytovat.

Pokud by byl jinak tento finanční nebo objemový limit překročen, musí být na mobilní zařízení roamingového zákazníka zasláno upozornění. Toto upozornění uvádí postup, kterým se má roamingový zákazník řídit, přeje-li si, aby mu byly tyto služby dále poskytovány, a náklady spojené se spotřebováním každé další jednotky. Pokud roamingový zákazník nereaguje způsobem uvedeným v obdrženém upozornění, poskytovatel roamingu okamžitě přeruší poskytování a účtování regulovaných roamingových datových služeb roamingovému zákazníkovi, pokud a dokud roamingový zákazník nepožádá o pokračování nebo obnovení poskytování těchto služeb.

Kdykoli roamingový zákazník požádá o zavedení nebo zrušení funkce finančního nebo objemového limitu, proběhne tato změna do jednoho pracovního dne od doručení žádosti, bezplatně a nesmí zahrnovat žádné podmínky ani omezení týkající se jiných prvků účastnické smlouvy.

4. Odstavce 2 a 3 se nevztahují na zařízení pro komunikaci mezi stroji, která využívají mobilní datové komunikace.

5. Poskytovatelé roamingu přijmou přiměřená opatření na ochranu svých zákazníků před placením roamingových cen za nevyžádané roamingové služby v době, kdy se nacházejí ve svém domovském členském státě. To zahrnuje informování zákazníků o tom, jak se vyhnout nevyžádanému roamingu v příhraničních regionech.

6. Tento článek se s výjimkou odstavce 5 a s výhradou druhého a třetího pododstavce tohoto odstavce použije rovněž na roamingové datové služby využívané roamingovými zákazníky cestujícími mimo území Unie a poskytované poskytovatelem roamingu.

Pokud si zákazník zvolí funkci uvedenou v prvním pododstavci odstavce 3, neuplatní se požadavky stanovené v odstavci 3, pokud operátor navštívené sítě mimo Unii neumožní poskytovateli roamingu sledovat v reálném čase její využívání zákazníkem.

V takovém případě je zákazník při vstupu do dané země bez zbytečného odkladu a bezplatně informován prostřednictvím SMS zprávy, že informace o celkové spotřebě a záruka nepřekročení určeného finančního limitu nejsou dostupné.

Článek 16

Dohled a prosazování

1. Vnitrostátní regulační orgány na svém území vykonávají sledování a dohled, pokud jde o dodržování tohoto nařízení.

2. Vnitrostátní regulační orgány zveřejňují aktuální informace o uplatňování tohoto nařízení, zejména článků 7, 8, 9, 10, 12 a 13, a to způsobem, který dotčeným stranám umožňuje k těmto informacím snadný přístup.

3. V rámci přípravy přezkumu podle článku 19 vnitrostátní regulační orgány sledují vývoj velkoobchodních a maloobchodních cen za poskytování hlasových a datových komunikačních služeb včetně SMS a MMS roamingovým zákazníkům, a to včetně nejvzdálenějších regionů uvedených v článku 349 Smlouvy o fungování Evropské unie. Vnitrostátní regulační orgány rovněž pozorně sledují případy nevyžádaného roamingu v příhraničních regionech sousedících členských států a sledují, zda není řízení provozu v sítích využíváno v neprospěch zákazníků.

Vnitrostátní regulační orgány sledují a sbírají informace o nevyžádaném roamingu a přijímají vhodná opatření.

4. Vnitrostátní regulační orgány mají pravomoc požadovat od podniků, na něž se vztahují povinnosti podle tohoto nařízení, aby jim poskytly veškeré informace významné pro provádění a prosazování tohoto nařízení. Uvedené podniky poskytují tyto informace neprodleně na žádost vnitrostátního regulačního orgánu a v časových lhůtách a s úrovní podrobnosti údajů, jaké tento orgán požaduje.

5. Vnitrostátní regulační orgány mohou z vlastního podnětu zasáhnout s cílem zajistit dodržování tohoto nařízení. V případě nutnosti využívají zejména pravomocí podle článku 5 přístupové směrnice s cílem zajistit přiměřený přístup a vzájemné propojení, aby bylo zabezpečeno spojení od koncového bodu ke koncovému bodu sítě a zaručena interoperabilita roamingových služeb, například v případech, kdy si zákazníci nemohou vyměňovat regulované roamingové SMS zprávy se zákazníky veřejné pozemní mobilní komunikační sítě v jiném členském státě z důvodu neuzavření dohody umožňující doručování těchto zpráv.

6. Pokud vnitrostátní regulační orgán shledá, že došlo k porušení povinností stanovených tímto nařízením, má pravomoc požadovat okamžité ukončení takového porušování.

Článek 17

Řešení sporů

1. V případě sporů týkajících se povinností stanovených tímto nařízením mezi podniky, které zajišťují sítě nebo poskytují služby elektronických komunikací v členském státě, se použijí postupy pro řešení sporů stanovené v článcích 20 a 21 rámcové směrnice.

2. V případě nevyřešených sporů, jejichž účastníky jsou spotřebitelé nebo koncoví uživatelé a které se týkají určité otázky v oblasti působnosti tohoto nařízení, zajistí členské státy dostupnost postupů pro mimosoudní řešení sporů stanovených v článku 34 směrnice o univerzální službě.

Článek 18

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí uvedená ustanovení Komisi do 30. června 2013 a neprodleně Komisi oznámí veškeré následné změny, které se uvedených ustanovení týkají.

Článek 19

Přezkum

1. Komise přezkoumá fungování tohoto nařízení a po veřejné konzultaci podá do 30. června 2016 zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Komise zejména posoudí, zda bylo dosaženo cílů nařízení. Komise přitom přezkoumá mimo jiné:

a) zda se dostatečně rozvinula hospodářská soutěž, čímž by bylo odůvodněno ukončení maximálních maloobchodních cen;

b) zda bude existovat dostatečná hospodářská soutěž pro odstranění maximálních velkoobchodních cen;

c) vývoj a předpokládané budoucí trendy velkoobchodních a maloobchodních cen za poskytování hlasových, SMS a datových komunikačních služeb roamingovým zákazníkům ve srovnání s cenami za mobilní komunikační služby na vnitrostátní úrovni v jednotlivých členských státech, a to zvlášť v případě zákazníků využívajících předplacené služby a zvlášť v případě tarifních zákazníků, jakož i vývoj a předpokládané budoucí trendy ohledně kvality a rychlosti těchto služeb;

d) dostupnost a kvalitu služeb včetně služeb, které představují alternativu hlasových, SMS a datových roamingových služeb, zejména s ohledem na technologický vývoj;

e) do jaké míry měli spotřebitelé prospěch z reálného snížení cen roamingových služeb, rozmanitosti tarifů a produktů dostupných pro spotřebitele s různými zvyklostmi při využívání hovorů a z rozdílu mezi roamingovými a vnitrostátními tarify, včetně dostupnosti nabídek poskytujících jednotný tarif pro vnitrostátní a roamingové služby;

f) míru hospodářské soutěže na maloobchodním i velkoobchodním trhu, zejména pak konkurenční postavení malých, nezávislých nebo začínajících operátorů, včetně konkurenčních účinků obchodních dohod a míry vzájemného propojení operátorů;

g) rozsah, v jakém provedení strukturálních opatření uvedených v článcích 3 a 4 přineslo výsledky v rozvoji hospodářské soutěže na vnitřním trhu roamingových služeb, pokud jde o míru, v jaké se rozdíl mezi roamingovým a vnitrostátním tarifem přiblížil nule;

h) do jaké míry úroveň velkoobchodních a maloobchodních maximálních cen poskytuje odpovídající ochranu před přemrštěnými cenami pro spotřebitele a současně umožňuje rozvoj hospodářské soutěže na vnitřním trhu roamingových služeb.

2. Pokud ze zprávy vyplyne, že strukturální opatření stanovená tímto nařízením nejsou dostatečná k podpoře hospodářské soutěže na vnitřním trhu roamingových služeb ve prospěch všech evropských spotřebitelů nebo že se rozdíly mezi roamingovými tarify a vnitrostátními tarify neblíží nule, Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě vhodné návrhy k řešení této situace, a tím k dosažení vnitřního trhu mobilních komunikačních služeb, kde v konečném důsledku nebude rozdíl mezi vnitrostátními a roamingovými tarify. Komise zejména přezkoumá, zda je nutné:

a) stanovit dodatečná technická a strukturální opatření;

b) pozměnit strukturální opatření;

c) prodloužit platnost a případně přezkoumat úroveň maximálních maloobchodních cen stanovených v článcích 8, 10 a 13;

d) změnit dobu platnosti nebo přezkoumat úroveň maximálních velkoobchodních cen stanovených v článcích 7, 9 a 12;

e) zavést jakékoli jiné nezbytné požadavky, včetně nerozlišování roamingových a vnitrostátních tarifů.

3. Komise dále předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu, a to každé dva roky od podání zprávy uvedené v odstavci 1. Každá zpráva obsahuje shrnutí výsledků sledování poskytování roamingových služeb v Unii a posouzení pokroku dosaženého při plnění cílů tohoto nařízení, a to i s ohledem na záležitosti uvedené v odstavcích 1 a 2.

4. Aby bylo možné posoudit vývoj hospodářské soutěže na trzích s roamingovými službami v celé Unii, sdružení BEREC pravidelně shromažďuje údaje od vnitrostátních regulačních orgánů o vývoji maloobchodních a velkoobchodních cen za roamingové hlasové, SMS a datové služby. Tyto údaje jsou nejméně dvakrát ročně předávány Komisi. Komise je zveřejní.

Sdružení BEREC rovněž každoročně sbírá informace od vnitrostátních regulačních orgánů týkající se transparentnosti a srovnatelnosti různých tarifů nabízených operátory jejich zákazníkům. Komise tyto údaje a tato zjištění zveřejní.

Článek 20

Oznamovací povinnost

Členské státy oznámí Komisi vnitrostátní regulační orgány, které odpovídají za plnění úkolů podle tohoto nařízení.

Článek 21

Zrušení

Nařízení (ES) č. 717/2007 se zrušuje v souladu s přílohou I s účinkem ode dne 1. července 2012.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 22

Vstup v platnost a pozbytí platnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* a jeho ustanovení se použijí od uvedeného dne, ledaže je v konkrétních článcích stanoveno jinak.

Pozbývá platnosti dnem 30. června 2022.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 13. června 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a jeho následná změna

(uvedené v článku 21)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 (Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 32).	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 544/2009 (Úř. vest. L 167, 29.6.2009, s. 12).	pouze článek 1

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 717/2007	Toto nařízení
Článek 1	*Článek 1*
—	Čl. 1 odst. 2
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 4
Čl. 1 odst. 4 první pododstavec první věta	Čl. 1 odst. 5
Čl. 1 odst. 4 první pododstavec druhá věta	Čl. 1 odst. 6 první pododstavec Čl. 1 odst. 7 první pododstavec
Čl. 1 odst. 4 druhý pododstavec první věta	Čl. 1 odst. 6 druhý pododstavec první věta Čl. 1 odst. 7 druhý pododstavec první věta
Článek 1 odst. 4 druhý pododstavec druhá věta	Čl. 1 odst. 6 druhý pododstavec druhá a třetí věta Čl. 1 odst. 7 druhý pododstavec druhá a třetí věta
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 2 návětí	Čl. 2 odst. 2 návětí
Čl. 2 odst. 2 písm. a)	Čl. 2 odst. 2 písm. i)
Čl. 2 odst. 2 písm. b)	Čl. 2 odst. 2 písm. a)
—	Čl. 2 odst. 2 písm. b)
—	Čl. 2 odst. 2 písm. c)
Čl. 2 odst. 2 písm. c)	Čl. 2 odst. 2 písm. d)
Čl. 2 odst. 2 písm. g)	Čl. 2 odst. 2 písm. e)
Čl. 2 odst. 2 písm. d)	Čl. 2 odst. 2 písm. f)
Čl. 2 odst. 2 písm. f)	Čl. 2 odst. 2 písm. g)
Čl. 2 odst. 2 písm. e)	Čl. 2 odst. 2 písm. h)
Čl. 2 odst. 2 písm. i)	Čl. 2 odst. 2 písm.j)
Čl. 2 odst. 2 písm. j)	Čl. 2 odst. 2 písm.k)
Čl. 2 odst. 2 písm. h)	Čl. 2 odst. 2 písm. l)
Čl. 2 odst. 2 písm. k)	Čl. 2 odst. 2 písm. m)
—	Čl. 2 odst. 2 písm. n)
—	Čl. 2 odst. 2 písm. o)
—	Čl. 2 odst. 2 písm. p)
—	Čl. 2 odst. 2 písm. q)
—	Články 3, 4, 5 a 6
Čl. 3 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 3 odst. 3 první pododstavec	—
Čl. 3 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 7 odst. 3
Čl. 4 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 8 odst. 2

Nařízení (ES) č. 717/2007	Toto nařízení
Čl. 4 odst. 3 první pododstavec	—
Čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 8 odst. 3
Čl. 4 odst. 3 třetí pododstavec	Čl. 8 odst. 4
Čl. 4 odst. 4	Čl. 8 odst. 5
Článek 4a	*Článek 9*
Článek 4b	*Článek 10*
Čl. 4b odst. 7	—
Článek 4c	*Článek 11*
—	*Článek 12*
—	*Článek 13*
Čl. 6 odst. 1 první až pátý pododstavec	Čl. 14 odst. 1 první až pátý pododstavec
—	Čl. 14 odst. 1 šestý pododstavec
Čl. 6 odst. 2	Čl. 14 odst. 2
Čl. 6 odst. 3 první a druhý pododstavec	Čl. 14 odst. 3 první a druhý pododstavec
—	Čl. 14 odst. 3 třetí pododstavec
—	Čl. 14 odst. 4
Článek 6a	*Článek 15*
—	Čl. 15 odst. 4
—	Čl. 15 odst. 5
—	Čl. 15 odst. 6
Čl. 6a odst. 4	—
Článek 7	*Článek 16*
—	Čl. 16 odst. 3 druhý pododstavec
Článek 8	*Článek 17*
Článek 9	*Článek 18*
Článek 10	—
Čl. 11 odst. 1 návětí	Čl. 19 odst. 1 návětí
—	Čl. 19 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec první až čtvrtá odrážka	Čl. 19 odst. 1 písm. c) až f)
—	Čl. 19 odst. 1 písm. g) a h)
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec	—
—	Čl. 19 odst. 2
Čl. 11 odst. 2	Čl. 19 odst. 3
—	Čl. 19 odst. 4
Článek 12	*Článek 20*
—	*Článek 21*
Článek 13	*Článek 22*

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovného za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: http://europa.eu

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS